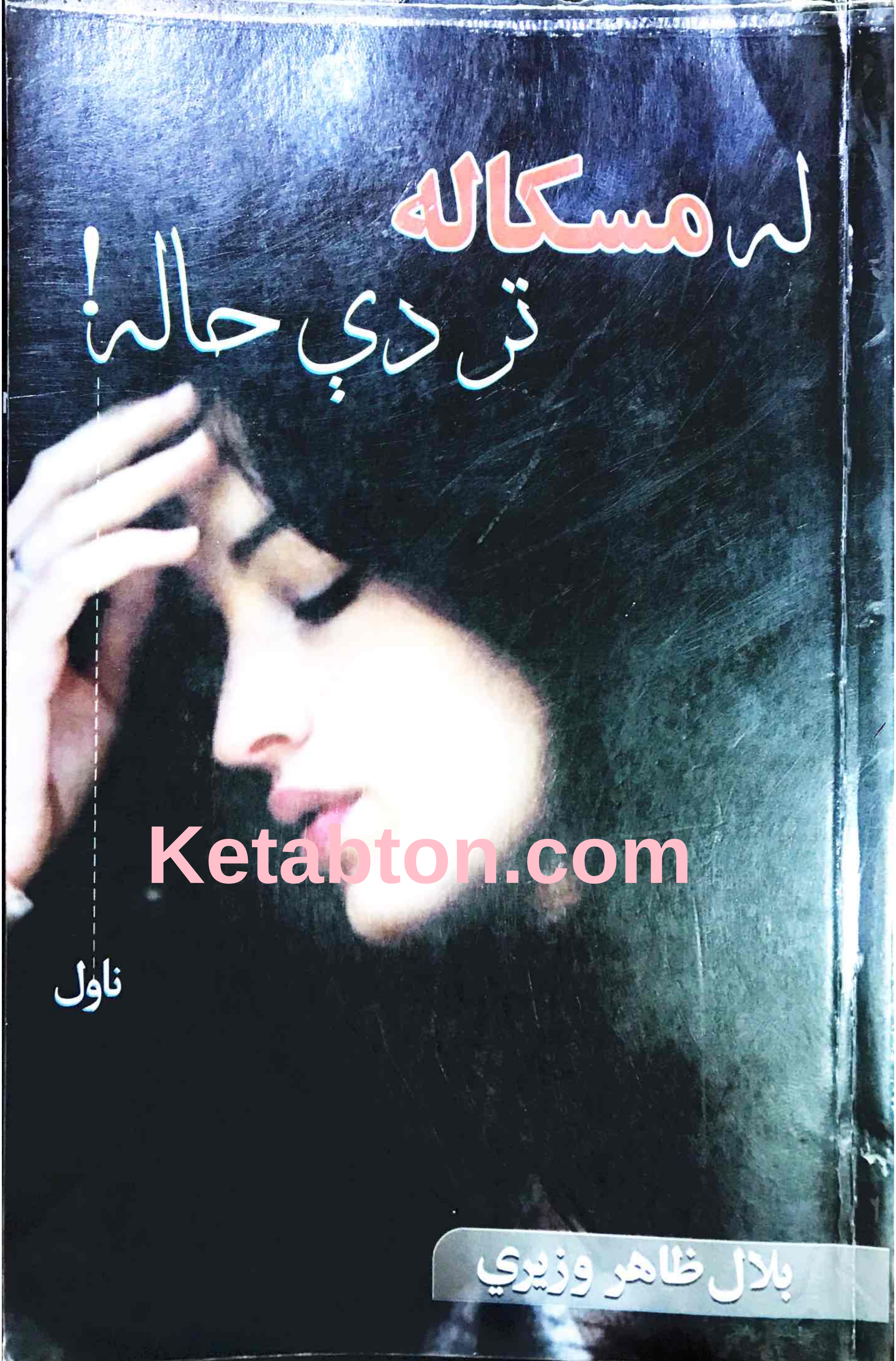

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم: له مسکاله تر دې حاله!
لیکوال بلال ظاهر وزیري
کمپوز: انجینر علي شباب
ډیزاین: حزب الله شهباز ساپی
خپرندوی: شهباز خپرندویه ټولنه
چاپشمېر: ۱۱۰۰ ټوکه
د خپرونو لړۍ: ۸۷
چاپ وار: لومړی
کال: ۱۳۹۸ل.ل/۲۰۱۹م

د چاپ حقوق له خپرندوی سره خوندي دي.

د ترلاسه کولو پتې:
ارمان کتاب پلورنځی، ارزان قیمت کابل/۰۷۸۶۲۲۸۳۴۳
عتیق الله کتاب پلورنځی، لوګر
یونیورستي بُک ایجنسی، خیبر بازار پېښور
پښتو اکیډیمي بک شاپ، پېښور یونیورسټۍ:۰۳۱۲۰۰۹۴۹۴۰
ثاقب پبلشرز، رحمت مارکیټ، عقب قصه خوانی، پېښور
فقیر بک ایجنسي، قصه خوانی پېښور:۰۳۴۲۹۷۴۵۸۲۳
روغانیوال خپرندویه ټولنه؛ اسحاقزی مارکیټ، لاندیني پوړ، جلال آباد ښار، افغانستان اړیکشمېرې: ۰۷۸۷۸۳۰۳۰۲ - ۰۷۷۲۹۹۴۰۴۰
شهباز خپرندویه ټولنه، بي بي حوا لېسې تر څنګ. حاجي زمان کوڅه، حاجي عظیم مارکېټ جلال اباد ښار
۰۷۸۷۸۸۶۸۱۶/۰۷۷۶۹۲۰۰۰۸/۰۷۹۷۹۲۰۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ:
لاندې سپېڅلو او ګرانو خلکو ته !
-شهید پلار جان ته، چې ما نه دا ولیده او نه مې
یې مینه ولیده
- خورې مورجانې ته چې ښتني احساس سره
یې را لوی کړم، دا سیوری دې زما په سر تل
وي.
ب ظ وزیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلالي انګازې او تخليقات

د يو غټ سترګي سړي، يو په ډېرو مسايلو پوهېدونکي سړي، په ذهن کې څه تېر شي. دا سړی همدې افکارو ته رياضت پيل کړي ايسته ترې شعر جوړ شي.

د شعر ليکل يو ځانګړی هنر دی چې د الهام او د رياضت د زېږندې نوم ورکولی شو او رښتيا دا د هر چا کار هم نه دی.

چې د ټولنې يوه پېښه را واخلي او په يوې کوچنۍ نړۍ کې ورته ځای ورکړي، کله خو داسې هم وشي چې شعر پېښه زېږوي، خيال په حقيقت بدل شي.

بله بحث د نثر دی چې د پاڼې پر مخ به درته هسې تشې کرښې ښکاري خو په حقيقت کې به داسې کرښې کښل شوي وي، چې لوستونکی له ځان سره کلک ساتي. د لوستونکي په سترګو کې اوښکې ډنډ کړي، د لوستونکي په مخ مسکا راولي کله ورته تندی وران کړي. دا ټول کمالات د نثر ليکونکي يا ليکوال د قلم کېدلی شي.

د دې پورته دوه ډوله هنرونو څښتن شاعر او ليکوال بلال ظاهر وزيري چې د نېږدې خوږو ملګرو څخه دی، د شعر سره سره د ټولنې په څو مهمو برخو (له مسکاله تر دې حاله) ناول ليکلی.

ياد ناول مې څو ځل له سترګو تېر کړ، وه مې لوست.

ګڼ موضوعات پکې ذکر شوي وو

د يو لايقه ځوان او د يوې شنې پاڼې کيسه پکې تر بحث لاندې نيول شوې وه، خو يوه شنه پاڼه پکې سوځي او يو تکړه لايق پکې ناکامېږي.

دلته زموږ د ټولنې يو شمېر بد عرفونه دي، چې اکثره پېغلې او ځوانان يې قرباني کېږي، دلته ترې ډېره ښه يادونه شوې ده. ټولنيز، فرهنګي، نظامي، او روان حالات پکې څېړل شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ٦

د ناول ژبه ډېره روانه ده، موږ چې کوم ډول خبرې کوو په هماغه ډول لیکل شوې ده، یو شمېر پښتو اصطلاحات پکې هم ذکر شوي دي هڅه دا شوې ده چې کره پښتو ولیکل شي خو بعضې ځایونو کې د جملې د خرابوالي په خاطر د لیکوال سترګې په پښتو پټې شوي دي ټوله کې د اداکارانو د نومونو په انتخاب کې ښه فکر شوی دی ښه نومونه یې ټاکلي دي لکه، (لایق، پاڼه، چینار ګل، وړانګه، ائینه، شینکۍ، نښتره توړی...)

د بلالي یار د نثر په نړۍ کې دا د پیل ګام دی خو داسې ښکاري چې په دې نړۍ کې لا ډېر لوبېدلی دی.

تاسې دروند مخاطب د وزیري صیب دا لیکل شوی نثر ډېر په مینه ولولئ ان شاالله ډېر څه به ترې تر لاسه کړئ.

زه ګران وزیري صاحب، ملګرو او کورنۍ ته یې د دغې لاسته راوړنې مبارکي وایم.

تاسې (له مسکاله تر دې حاله) ناول سره پاتې شئ زه وزیري صاحب ته هیله من یم چې په راتلونکي کې به لا نور ښه کتابونه خپلې ټولنې ته وړاندې کړي، د دغې یار د لا نورو ښځونو په هیله د قلم نوکه یې وچه مه شه.

مینه او درناوی

علي شباب
فکري دريځ ـ ننګرهار
۱۴\۴\۱۳۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلال د پېيل ګام !

دريغ ته وبلل شو...(ښه نظم ليکونکی، ښه نظم ويونکی او د ښو کليماتو متخلق) دې ته ورته ډېره ستاينه يې وشوه. يو تور هلک يو دردېدونکی هلک يو غټ سترګی هلک، درد يې په څهره کې له ورايه ښکارېده په دريغ مورډ ته مخاطب شو.

پيل يې په دوه بيتونو وکړ له هغې وروسته يې داسې نظم ووايه چې د درد سره سره يې خوند راکړ دا نظم کليوال نظم و دې په (سلايي) نوم نومولی و.

څنګ ته ناست ملګری علي شباب مې وسکونډه او ورته مې کړه چې نظم دې وي او داسې دې وي.

بلال يار شو هماغه د سترو شپو او ورځو يار زموږ فکرونه سره نېږدې وو موږ د عدم تشدد د لارې ملګري وو. ډېری وخت به سره يو ځای وو، د هېواد په روانو حالاتو به اکثريت شننې روانې وې کتابونه به مو سره لوستل. په حقيقت کې د يوې رښتينې ملګرتيا تارونه سره غځېدلي وو.

بلال د پېيل ګام واخېست له ما سره د مشورې پرته يې خپل يو نثري کتاب ټولنې ته وړاندې کړ خو ښه کار يې وکړ.

(له مسکاله تر دې حاله) د بلال ظاهر وزيري لومړی ناول دی، ما له سره تر پايه ولوست.

چې د ژوند حقيقتونه، مذهب، ارزښتونه، او کليوال رنګ يې پکې راټول کړی، ټولنې ته وړاندې کوي

نوم يې هم بد نه دی (له مسکاله تر دې حاله) مسکال وشو...

ولې اړيکه ونيول شوه؟

ولې دا اړيکه وپالل شوه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۸/

ولې یوه شنه پاڼه وسوځېده؟
ولې یو څرګند لایق ناکام شو؟
ولې دومره قربانیانې....؟
پایله یې څه شوه...؟

دا هغه پرتې پوښتنې دي چې په لوست سره به یې لوستونکي خپله ورته ځوابونه پیدا کړي.

بلال توره وکړه د خپلې خوږې پښتو ژبې یو څو سلنه حق یې ادا کړ، لږ څه یې د پښتو په میراث کې نور هم اضافه کړه. اوس په دې وپوهېدو چې بلال له شعري ژبې سربېره نثري ژبه هم لري.

زه ملګري بلال ظاهر وزیري ته هیله من یم ډېر هیله من چې دا به په دې برخه کې لا ډېره هڅه کوي تر څو خپله ژبه نوره هم بډایه کړي.

زه ورته له ډاډ او مبارکۍ سره سره دا لارښوونه کووم چې په دې برخه کې لا غښتلی پاتې شي چې لا ډېر کتابونه خپلې ټولنې ته وړاندې کړي.

زه ستاسې او کتاب تر منځ نور نه راځم تاسې (له مسکاله تر دې حاله) ولولئ او د مسکال او حال تر منځ پرتې پوښتنې حل کړئ، زه وزیري ته بیا هم د دغې ناول د چاپ مبارکي وایم د تخلیق فکر یې له کلیماتو مالامال او د قلم څوکه یې وچه مه شه.

درنښت

عبدالله بهار(صافی)
د روڼ ټولنیز بنسټ مرستیال
ننګرهار جلال آباد

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منني په پار !

تخلیقات په ډېرو مسایلو کې ترسره کېږي، د ادب تخلیق بیا دوه موضوعات زېږوي
چې یوه برخه یې نظم او بله یې نثر ده
زه چې کله په دریغ شعر وایم نو که رښتیا ووایم ډېر تشویقېږم چکې شي، ښه شېبه راته د لاسونو پړکا کېږي.
زه دومره نه آرزم، خو شاید د دې خلکو د ژوند انځورونه به زما به شعر کې ښکاري چې بې خیاله راته سر خوځوي. دا کېسه په ما هم تېرېږي یو شمېر ملګري دي چې شعر وایي وایم لکه چې دا یې ماته لیکلی دی سم ډېر خوند ترې اخلم.
راځم دوهمې برخې نثر ته، زه دا ځل د تخلیق په دې برخه کې خپل ځان دې وګړو ته وړاندې کووم. دا مې د پیل ګام دی زه وینم چې دا لیکل شوې ګډې وډې څومره بدلون راولي (له مسکاله تر دې حاله) له کوم ډول هرکلي سره مخ کېږي.
په همدې ځای کې له تا ګران لوستونکي ډېره مننه کووم چې دا کتاب لولې، شاید ستونزې به ولري دهغې راته ښښنه وکړئ او که راسره مو شریکه کړه نو احسان به مو وي.
زما څو تنه خواږه یاران دي هغوی راسره د دې کتاب په چاپ کې له زړه هراړخیزه مرستې وکړې یاد یې ډېر ضروري ګڼم.
په سر کې مناسبه ګڼم چې د خپلې کورنۍ یاده وکړم، ځکه یو بلالی دوی ظاهر او بیا یې د تخلیق په نړۍ کې وزیري کړ، زه د دې کتاب ټول کرېډېټ (اعتبار) د دوی په نوم کووم.
په ځانګړي ډول د ګران نیکه، کاکا زوی رستم شاه او خپل کاکا (شاکرالله) څخه مننه کووم چې تل یې زه په ملا ډبولی یم او د مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۱۰/

تګ روحیه یې راکړې ده.
له ګران او خواږه ملګري دین محمد حیران ښخه من من مننه چې د دې
کتاب په چاپ کې یې مالي مرسته راسره وکړه. له ګران دوست
انجینرعلي شباب ښخه د مننې د ادا کړنې کلیمات نه لرم، په خپلو
نازکو ګوتو یې د ناول کمپوز وکړ او د دې سره سره یې راته د کتاب
اړوند ګنې مشورې هم راکړې.
له ګران هدایت نور ستانکزي ښخه هم د زړه له تله مننه کووم، چې یو
شمېر نقطعو ته یې متوجې کړم او سالمې مشورې یې راکړې.
له نورو خوږو ملګرو هر یو عبدالله بهار، ګل محمد شېرزاد، فضل
الحق سعید، امید لطیف زي، بشیر احمد شیرزی، انجینر فرید امین،
بصیر احمد فیصلي، غیرت مهمند، صفي الله ناصري او عمران حیدر
ښخه هم مننه کووم چې تل یې ماته هر اړخیزې او ښې مشورې راکړې
دي.
د شهباز خپرندوي ټولنې له درانه مشر حزب الله شهباز ښخه نړۍ نړۍ
مننه چې په ورین تندي یې د کتاب د چاپ او خپریدا چارې په غاړه
واخیستې.

په پښتنه مینه
بلال ظاهر وزیري
۱۲\۱۴\۱۳۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دي حاله !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مازیگر لمر په پرېوتو و !
جلال اباد ښار ملنګ جان واټ کې غورځنګ له لاسه نیولی وم، ما د پښتونستان څلور لارې ته ځکه کش مکش کاوه، چې په دغه خوا مو کور و. مازیګر چې به له دندې راغلم بې انتها به ستړی وم، هر مازیګر به راسره همدا تلوسه وه چې کله به تر کور رسمه او د ابۍ د لاس لاچې دارو چایو ګیلاس به له غوړه نیسمه
خو غورځنګ بیا په ملنګ جان واټ ټینګار کوه، دا چې غورځنګ مې د راز او نیاز ملګری و ماته به یې له نیازه (خانه) غږ کاوه، او زه به ورته په (ګل پاڼې) مخاطب کېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي خاطر دروند و زه هم ورسره تم شوم د پیغام منور د موسیقۍ له دفتره لږ څه وړاندې، په یوه بې چاره هوټل کې مو د چایو په لېست کې ځان ثبت کړو. غورځنګ چې په کوزې پښتونخواه کې ژوند کړی و، نو ځکه یې تل د شېدو چای څښلو او نومړي سره په یو ځای کېدو به اړ وو چې باید د شیدو چای څښل ورسره ومنو. نومړي د چپ لاس په ځنګل ډډه ووهله پښې یې وغزولې، ماته ځیر شو یوه شېبه غلی و بیا یې وویل یو ښه خبر درته لرم که د چایو سره څه را اخلې ما جیب ته د چپې سترګې په کونج غلي غلي ولیدل د جیب ځواب منفي و، ور زیاته مې کړه د ګل پاڼې ځو ته خو اوس سوداګر یې ټول ښار دې په خپلو مشروباتو لړلی دی، د ښار ټولو دوکاندارانو سره اړیکې لرې ،غورځنګ مسکی شو ویې ویل که را اخلې او که نه؟ ! زه کار نلرم ما ورته کړه څه ته یې را واخله پیسې به یې میاشتني تنخواه کې درکړم.

زموږ تر مینځ پیسو کوم ارزښت نه درلود خو هسې یوې شېبې خندا ته به مو پلمه لټوله، غورځنګ ووتو او له ځانه سره یې سمبوسې راوړې په هوټلي یې غږ کړ یو چاینک د شیدو چای هم راوړه.

دې سره یې ماته مخ راواړوه چې خانیه ! بیګا مشر ډاکټر صیب سره یوې انجلۍ اړیکه نیولې وه،له خبرو داسې معلومېده چې کومه ډاکټره ده زه ورنږدې شوم چې تر څو پوه شم چې ځوانه ده که بوډۍ؟ غږ یې تاند و کله چې مشر ډاکټر صیب د موبایل کرښه پرې کړه د فیس بوک (مخ پاڼې) په پلمه مې ترې موبایل واخیسته راغلو اړیکو ته لاړم ګورم چې په سر کې یې د ډاکټر پاڼې په نوم شمېره ثبت وه ژر مې ترې خپل موبایل ته واړوله موبایل مې بېرته ډاکټر صیب ته ورکړ.

ټوله شپه مې پاڼې ته پېغامونه او زنګونه وکړه ځواب یې رانکړ، خو ما ورزیاته کړه (ګل پاڼې) نور څه کوې؟ سم ټیکدار دې له ځانه جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی ایې هی، تاجکه، ازبکه هزاره او ...
اوس دې په پښتنو پسې هم را واخیسته په خندا شو او ویې ویل پښتنو ته نصیحت کووم چې ځوانان یې بې لارې نه کړي. ما ورته وویل ښه نو زه دې د څه لپاره راوستی یم راته یې کړه د میرني په نوم مې یو دوست راځي تاسې سره هم اشنا دی که په یاد مو وي د ښېوې په یوه رسمي سفر کې راسره یو ځای و ، ښاښا ومې پېژنده هغه چشمکي یادوې ههه.. په هغه ورځ یې د کبوتو په مهال چینارګل ته وویل چې یاره تا خو له حیا خلاص کړو ههه بلکل هماغه دی، دا ځای مې ورسره وعده کړې ما ورته وویل سمه ده موبایل دې راکه چې سوډان(چینار ګل) هم راوغوارم.
چینار ته مو له ډېرې مینې سوډان وایه چینار ډېر نرم مزاج خندان او صادق انسان دی. غورځنګ د موبایل په راکړې سره دنده هم راکړه چې بیرون دې شمېرې سره هم اړیکه ونیسه د مېړني شمېره ده شاید نږدې وي، زه موسک شوم او د څپلیو د پېرمو په ترلو ... ې زیاته کړه چې صیب امر مو اجرا کېږي. ځان سره مې وویل بچو خانه له ډاکټرانو د ډاکټرانو شمېرې پټوې بیا یې موږ ته یاده کوې زه به دې هم خوښ شم دا چې چینار ته زنګ ووهم فکر مې د پاڼې شمېرې ته شو ژر ژر مې په خپل موبایل کې په مستعار نوم (داؤد) ثبت کړ، چینار مې راوغوښت او مېړنی مې له لاسه نیولی هوټل ته دننه کړ له چای څښلو وروسته مو بنډار تالا ترغی کړ.
له هوټله په راوتو سره د بنډارونو له یوه بل خوږ او مبارز ملګري صفي الله سره مخ شو نوموړی هم زمونږ په څېر د عدم تشدد فلسفې لاروی او مینه وال و.
عدم تشدد په پښتنو کې کې یو اوږود شالید لري ،د دې فلسفې سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاری ستر پښتون فخر افغان خان عبدالغفار خان بابا یا د استاد اسماعیل یون خبره د سرېتوب لاروي د نه تشدد نظریې خپریدا لپاره ډیره خواري کړې ده.

نو مونږ به هم تل په شریکه د رخصتۍ په ورځ د بابا په مزار کې راټولیدو د بابا په کارنامو او اوس مهال د یو ځوان مبارز منظور خان پشتین په کارونو ؛ قربانیو او لاس ته راوړنو غږېدو له روغبړ وروسته یې عادتي لېکچر شروع کړ.

او ویې ویل عمران حیدر زنګ راکړی و، ویل یې علي شباب هم له ما سر دی او دوی هم له ځانه سره راواخله او د بهسودو د پل هوټلو ته راشئ.

موږ هم دریغ نشو تر ماښامه مو محفل په مرکو ګرم وساته قضا ماښام د خپلو کورونو په لور خواره شو. د اشترنګي ریکشې په وروستي سیټ کې ناست وم چې ښاغلي افضلي صیب د کاروان صیب بیت رامسج کړ.

ما مخکې له دې چې یې ولولم مضریت مې وکړ او پاڼې ته مې ولېږه نن یې ګیله په غریو نیولي انداز داسې وکړه

خلک په خپلو کارو بوخت دي په چا کار نه لري
د پیغام د رسېدو سره سم بېرته ځواب راغی

-وبښئ ! تاسې څوک؟

ما ورته ولیکل

-ډګر جنرال لایق افغان

شېبه ځنډ وروسته یې په پیغام کې لیکلي وو (هههههههه..جنرالان په ملنګانو باندې څه کا ؟ !)

وبښئ تاسې شمېره نا سمه کړې ده بیا مې پیغام ورته وکړ خو دا ځل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب رانغی، دا وخت د تبلیغي مرکز دروازې ته رسېدلی وم.
زنګ مې ورته وکړ شبکې ځواب راکړ(ستاسې ډایل کړې شمېره ځواب نه ورکوي) لا دوه قدمه به مې نه وو اخیستي چې پانې مسکال وکړ ما یې شمېره ډایل کړه مقابل لوري په خپ خپ خو زړه راښکوونکي اواز ځواب راکړ، هیلووو !
تاسې څوک؟ د ډاکټرې دې نرم غږ زما وجود مېږي مېږي کړ له کړتن سړي یې خبرې هېرې کړې. زه د دغې جادوګر غږ په خلقت کې غرق وم، ډاکټرې بیا راغږ کړ وروره تاته وایم څوک یئ؟ د ورور له نوم سره مې تکان وخوړه د خیال نړۍ مې ویجاړه شوه ورته مې له خولې ووتل زه زه څه خیر پرېږده یې که څڅڅه خدد دمت وي؟
هغې زیاته کړه نه مننه خو بیا مزاحمت ونکړې، د هغې په غوښتنه مې د موبایل اړیکه پرې کړه زړه مې بې قراره شو. په اړه یې ډول ډول فکرونه ذهن ته راغلل حیران وم، چې څه وکم څه ډول قناعت ورکم څنګه یې ملګرې کم څه ډول کولی شم چې اړیکه ورسره وغزوم.
نو د زړه او ذهن پرېکړه مې په دې سره وشوه چې اول باید په پیغام هوکړه وشي چې یو ځل هوکړه وشوه نو بیا زنګ که زنګونه... د اغلې ډاکټرې څو خاصیتونه ډېر ښه ولګېدل د هغې له جرأت، اخلاق، قناعت او سالم تحلیله متاثر شوم په پیغام کې مې ولیکل:
(وبښئ مزاحمت مې وکړ)
هغې زیاته کړه، نه هیله کوم.
دې هیلې نو زما ډېرې هیلې پیدا کړې. څکه د موبایل پرې کېدو نه وروسته ما دا امید نه درلود چې اغلې دې بیا وخت راکړي او زما ببولالې دې واوري. څکه د پانې د ژبې فصاحت او بلاغت ډېر زیات و، خوږه لهجه او اصولي خبرې یې کولې د بل پیغام لپاره مې د موبایل

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! /۱۷

سکرین له دې تکو ډک کړ.

.هر یو غم به درنه لر کړم

خوشالۍ به در په سر کړم

زه به دو مره مینه در کړم

چې دنیا به شي حیرانه

اخر کې مې زیاته کړه چې د دې ښائیسته شیرینې او مینې مینې انجلۍ نوم به څه وي؟

هغې یوه وړه خندا او لاندې یې لیکلي وو

د کومې انجلۍ؟

ما ویل ستا په (ستا) سره یې پوره یو لمن خندا راولېږله بیا یې یو اوږد پیغام په دې ډول لیکلی و:

دروغجنه دا سړي ولې دروغ وایي (دې ښائیسته شیرینې مینې مینې انجلۍ) نو زه تا چرته ولیدم؟

وااا ډوزماره په ډوزمار سره زما خوله د خندا له کنټروله پاتې راغله داسې په کړس کړس مې وخندل چې د ټولو دوکاندارانو فکر ماته شو.

ځکه مونږ به کله کله ډوزمار ښاغلي چنار ګل ته ویل که چنار به رښتیا خبره هم وکړه نو ما او غورځنګ به په موسک انداز یو او بل ته وکتل چې بیا یې ډوزه اوویشته چنار به قسمونه کول چې باور وکئ رښتیا وایم تاسو ته زما هره خبره ډوزه ښکاري

له خندا وروسته مې ځواب ورکړ

-چې ستا د غږ او کلیماتو مطابق مې ذهن کې ستا څهره انځور کړه او ډېره خوږه ولګېده او بیا خو ښائیست څه په څهره کې نه وي ،انسانیت او اخلاق له هر څه ښه ښائیست کیدای شي.

هو دا خو منم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وبښئ دا (ای ای) راته مناسب نه ښکاري ښکلی نوم مو ؟
هههههه ولې درته مناسب نه ښکاري؟
د چا خبره(شرماږم) هههههه ځکه چې دغه یې دغې ته وایي.
څوک چا ته؟
میرمنې یې خپل د ژوند ملګري ته وایي هغې وخندل او زیاته یې کړه
دپروران یې.
نوم مې اثینه دی خو په کورکې راته شینکۍ وایي
په څه بوخته یې؟
هیڅ نه د کور کارونه او بس...
څو کلنه یې اثینې؟
دوه ویشت کلنه
کور مو په کومه خاوره دی؟
تورغره کې
زده کړې دې کړې دي؟
تر دریم ټولګي
دروغ مه وایه دا پیغامونه او تر دریم ټولګي ښوونځی...
ته څه فکر کوې؟
زه خو وایم شاید لسانس به یاست
هههههه... سمه ده نو چې ته وایې
رښتیا ووایه چېرته اوسېږې؟
کلي کې کنه.
فکر نه کووم
باور وکړه ډګر جنراله !
هههههه ډګر جنرال !

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۱۹/

هو کنه تا ویل ښاغلی قدرمن د ګر جنرال لایق افغان

سمه ده نو

د پاڼې له قوله چې د دې پیغامونو په بهیر کې مې مور ته ستا نه شکایت وکړ

چې یو څوک دی ډېره یې په تنګه کړې یم مور مې راته وویل چې کوم اوزګار خېل به وي کار پرې مه لره ځواب مه ورکوه، په ورته مهال مې ستا پیغام خپلې خورلنې ورانګې ته هم لېږه او هغې به راته ښودانه کوله چې داسې وکړه وخانده، غصه شه او داسې نور...

ائینې !

بلې

دا چې د پاڼې خبرو په ما ډېر اغېز کړی وو نو ما هڅه کوله چې نو موړې د مینې په دام کې ګېره کم، خو دا کار دومره اسانه هم نه و. یو چاته د مینې څرګندول ډېر جرآت او لوې زړه غواړي د مقابل لوري زړه ترلاسه کول وړه خبره نده هنر ته اړتیا لري چې څنګه یو څوک په ځان مئین کړې خو ما غور ځنګ سره په ګرځېدو دا جرآت او هنر زده کړی و.

څکه غورځنګ پدې کارونو کې ډېر ماهر و د دې ترڅنګ پرې الله ج ښکلې څهره هم لورولې وه خکه هغه به هره ناسته (غونډه) له داسې ډېرو پېښنو او پړاوونو تېرېدو ، نو ما هم فکر وکړو همدایې وخت دی چې له زده کړې جرآت او هنر څخه ګټه پورته کم نو زړه مې د زمري کړو او په خورا مؤدبانه انداز می دا پیغام ولیکه یوه خبره کوم خفه کېږې به نه، هغې وویل نه مهرباني !

څکه په اوس وخت کې دا خبره کول مناسب هم نه ښکاري خو زه مجبور یم چې باید ویې وایم، هیله ده چې تاسو هم مثبت ځواب راکړئ او زړه مې مات نکړئ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۲۰

مهرباني وکه که د منلو وي په سترګو منم يې
وعده وکه چې غصه کېږې به نه
سمه ده مهرباني •
باور وکه وېرېږم چې موبايل را باندې بند نکړې
نه يې بندووم مهرباني
په ډېرې سختۍ او ترټنۍ ژبه مې وويل چې
مينه درسره لرم
څڅڅه څه څه...؟
دا څه وايې لېونيه لا خو !
په خدای باور وکړه
له ځانه لېونی مه جوړوه لایقه مينه دا نه ده چې (مينه درسره لرمه) ډېر
څه د دې کوچنۍ خو درنې کليمې تر شاه پراته دي.
څنګه؟
بس نو ماشوم نه يې !
باور وکړه ائينې پوه نه شوم
کله درد، غم، ژړا، بيلتون، قرباني که د سر په بدل وي او زه د دې
اړيکې ترون دومره په احساساتو نشم کولی
ائينې ! رښتيا وايم
نه يې منم
افففففففف...
بس نو فيصله به وخت ته وسپارو
نه نه نه ائينې زړه مې چوي !
حوصله لايقه ته په احساساتو کې يې
زړه مې تنګ شو او زنګ مې پسې ووهه په چالاکۍ سره ورته سر شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۲۱/

چې ژر کوه وو ایه چې لایقه زه هم درسره مینه لرم
دا وخت نو د ملک اباسین د حجرې تر څنګ د سیند غاړه کې ناست وم.
لایقه ! دا ته څه وایې مینه د خولې خبرې نه دي عمل غواړي او عمل يې په پښتنه ټولنه کې په سرو لمبو کې لوڅې پښې مزل دی.
نه ائینې حتمي به يې وايې
څه په پیغام کې يې درلېږم
خو یو ساعت وخت راکړه که څواب مې منفي و بیا به هم نه خفه کېږې
اړیکه پرې شوه.
تاسو پوهېږۍ چې انتظار د زړه وینې وچوي لکه د تږي مار به تاوېدم راتاوېدم کله به کېناستم او کله به ودرېدم.
یو شاعر څه ښه ویلي دي
لا ناست نه یم چې پاڅم ولاړ نه یم چې کینم
دا وخت راباندې ولې انتظاره نه تېرېږې
څو شېبې وروسته...
پیغام راغی ته څه ثبوت لرې چې ما سره رښتینی يې؟
ګوره ائینې اړیکه باور دی
پوهېږم خو زه مې زړه ته څه ډول قناعت ورکړم؟
یو څه شته، که ارزښت ورکړې
څــــــه وو ایه؟
د مور په سر سوګند
له پیغامونو معلومېده چې د قسم په اورېدو یې تغیر کړی هم داسې وشو.
زیاته يې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا لیدلی مینه، نالیدلی یاری مسوکا

له مسکاله تر دې حاله ! ۲۲/

بسس بس بس... لایقه ! مینه درسره لرم I love you) (دوستت دارم) ما ته خپله مور ډېره ګرانه ده.

اوس نو واوره

نوم مې پاڼه دی تخلص امین کوم اصلي د تورغره یو. او اوس کلي کې اوسېږم، تر اوسه مې د ننګرهار په عامې روغتیا روغتون کې دنده درلوده. اوس د تورغره روغتون کې په دنده بوخته یم ،له ماسپښین وروسته همدلته په یوه طبي علومو انستیتیوت کې استاده یم، کاش یو څه موده مخکې سره مخ شوي وای، د عامې روغتیا د کوچنیانو په واټ کې مې دنده وه.

ښاااا پاڼې ګلې ! خوښ شومه له پېژندنې او له باوره مو، زه لایق افغان یم له دې مخکې مې د کرېږ په ببز کې دنده وه د ملي پوځ یو تن بریدمل وم

-ښه ډېره ښه ده

زما پلار هم په ملي پوځ کې افسر دی

اوس مهال په یوه فرهنګي دفتر کې چې یوه بهرنۍ اداره یې ملاتړ کوي ورسره په دنده بوخت یم

ډېره ښه ده لایقه اصلي د کوم ځای او اوس مهال چرته مېشت یې؟

اصلي د کوټ ولسوالۍ یم اوس مهال جلال اباد ښار اوومې ناحیې اړوند تبلیغي مرکز سره اوسېږم.

ډېر ښه لایقه خسر مې څه کار کوي؟

ههخخههخهه... سعودي کې دی

سمه ده نو ولې دې وخندل هه؟

حیرانونکې ده خسر مې؟

خو لایقه تا ته خو ما وویل چې دا اړیکه ډېره سپېڅلې ده او پالل یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخت دي، خو ستا تینګار و او د مور په سر دې قسم وکه کنه ما نه منله چې مې ومنله او ستا هم همدا غوښتنه وه اوس خو به ضرور د دې اړیکې پایله د ژوند یوځای کیدا (واده) وي.

په همدې ډول زمونږ اړیکې دوام درلود هره ورځ به مو په ساعتونو ساعتونو خبرې کولې.

یوه ورځ یې د خبرو په منځ کې زیاته کړه زه نه غواړم چې په راتلونکې کې له کومې ستونزې سره مخ شم نو اړتیا ده چې د اوس څخه ستا او ستا د کورنۍ ځیني غړو له نومونو او ستا د کلتور رواج او خویونو سره ځان اشنا او عادت کړم.

او ته به راته یو یو ښایې ستاسې کورنۍ یعنې زما راتلونکې کورنۍ.

خواښې جانه، خسر جان، لېورونه، ایندرورګانې او نور څه ته ارزښت ورکوي په څه خوښېږي او څه یې بد راځي؟

چې زه ورته ځان هماغسې عادت او چمتو کړم

او که کومه نیمګړتیا را په کې وي چې اصلاح یې کړم لایق جانه!

واه پانې ګومره ښه فکر لرې ان شاالله د وخت په تېرېدو سره به یو بل ښه وپېژنو او د یو بل د کورني او ټولنیز ارزښتونه سره به اشنا شو.

لایقه! ته په کوم نوم خوښېږې چې زه یې درته له واده نه وروسته اخلم؟ خاوند مې؟

نه نه لایقو به درته وایم سمه ده؟

سمه ده څه چې تا ته ښه ښکاري ښائیسته انجلۍ؟!

ښاا ته راته ووایه ته په کوم نوم خوشالېږې پانې؟

خو کوم نوم پکې چا راوستی دی راته وایه زما غټ سترګې میرمن جانې هههه...

ولاکه یې درته ووایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۲۴

ولې لایقو ؟

ځکه ته چې ماته لایقو وایې زه به درته پانکه وایم

سمه ده نو لایقو

ای د غوا لورې د مور نوم دې څه دی ؟

هههه ولې درته ووایم چې ستوریه او ها رښتیا هغه ائینه او شینکی
مې خویندې دي یوه بله پېلوڅه نومېږي او واده شوې هم ده او بله دا
چې پلار سره مې نه لګي ځکه د هغې نوم مې هم درته وانه خیست نوم
یې نشم اخیستی زړه مې درزېږي

ولې ؟

بس تېرېږه ترې مشر ورور مې سپین غر نومېږي د کلي د روغتون مخې
ته هټۍ لري دوه نور ورونه مې پښتون او څراغ .. هههههه او نیا مې
جانورو نومېږي خو یوه خدای وهلې شیطانه ده چې...

هههه سمه ده نو د غوا لورې

دا د غوا لور راته مه وایه لایقه په مور د ېره خفه کېږمه

کېنه د غوا لورې دا زما تکیه کلام دی

افففف باور وکړه زور راکوي

درکوي دې نو زما یې څه ؟ !

سمه ده نو د غوا زویه ! هههههه...

شاباس قربانت شوم، قربان بیخم دا (قربان بیخم) څه ته وایې ؟

دا په پشه یي ژبه کې وایي قربان دې شم

پانې ! زه سبا پخیر روان یمه یو ټرینینګ ته پانې

همدلته جلال اباد کې دی ؟

نه نه کابل خوشحال خان مېنه کې پخیر

ما نه وړې لایقه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/۲۵

ههههه.... (ملا او دومره طالع)

رښتیا وایم لایقو

سمه ده نو د غوا لورې بیا د غوا لورې

ایی د غوا خو !

ای کاش لایقه چې واده مو شوی وی ،او ما درته په خپلو لاسونو د اړینو توکو بیګ تیار کړی وی.

په تلو تلو کې مې بې شماره ښکل کړی وی

ههه د غوا لورې یواځې د بیګ تیارول، دا خو زه هم کولی شم دا دومره لویه شپه چې تیرېده، دې کې به دې څه کول ههههه..؟

ویده کېدم به کنه څه به مې کول؟

ههه ته و څه ته و څه هههههه....

ای سپین سترګیه شرمېږې نه؟

نه ولې د واده وروسته کېسه ده نو !

سمه ده نو، خه پاتې د شپې درې بجې شوې سهار وختي کابل ته سفر لرم د اوس لپاره ښه شپه.

نه نه داسې خو نه کېږي

ولې؟

یوه پپه لا... بیا ویده شه لایقه !

افففف واخله

امممممممم چک... خوږه وه اوس نو زه درته وینتو کې ګوتې وهم ته ویده شه، سهار دې څو بجې پاڅوم؟

پنځه او دېرش به مې پاڅوې خوږې

ولې لمونځ؟

بس کړه د ملا لورې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۲۲

ای هی نو قسمت دې ښه دی چې نېږدې نه یو که نه تول بدن به دې پړ
غاښونو کندې کندې وه، لمونځ ولې نه کوې د غوا ځویه؟
ښااا سمه ده ښه شپه کړته کړته څومره خبرې کوې لا نو
تا ته هم ښائیسته، خاوند مې بای بای

● ● ●

جان مې پاځه کنه. لایق جان مې ناوخته دی لایقو پاځه کنه لمونځ وکه
ای لایقه ! ستا خو لا مور...تا ته وایم لمونځ قضا شو !
په دې پیغامونو زه نه وم پوه شوی زنګ راغی پوره شپږ او درش
دقیقې وې د موبایل د توکمې په کېکارېلو سره غږ وشو:
لایقو پاځه کنه. پاځېدلی یې؟ او سمې خبرې ولې نه کوې هه تا ته وایم
پاځه کنه مړو !
پپپپاځېدم یاررر...د غوا لورې
ښه شکر چې پاځېدلې، هله نو اودس وکړه لمونځ په قضا کېدو دی بیا
به د تلو تیاری نیسې.
سمه ده جان مې !
له کوره ووتم د ملنګ جان واټ څخه د کابل په موټرکې کیناستم...
په ټوله لاره موپیغامونه په زړه چاودون سره وکړل ځکه کله به په لاره
موبایل کار کاوه او کله نه، خو د. سروبي بازار کې هوټلونو ته ودریدو
چې د پانې پیغام راغی...
(لایقه که غږ دې وانه ورم نو بیا مې جنازې ته راشه نور نو یوه دقیقه بې
له تا نشم زغملی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنګ مې ووهه د پانې خوله له ژړا نه تولېده، احساسات يې نشو کنټرولولی . په ژړغوني انداز يې وويل بد نصيبي ګوره نن له مرکزي دفتره زنګ راغلی و، سبا زموږ هم په فاطمة الزهرا روغتون کې ترينينګ دی.
دې سره زه غلی شوم، بيا مې وويل څومره وخت لپاره دوام کوي؟
بس زما هم يوه اونۍ دوام کوي، له دې خبرې وروسته زما فکر هم خراب شو ځکه فاطمة الزهرا روغتون زموږ د کور سره نږدې پروت و.
پانې زياته کړه، لايقه څنګه غلی شوې؟
نه نه پانې څه خبره نشته (؟)
پوهېږم لايقه، خو ته مه خفه کېږه کوښښ کووم چې ستا تر راتلو دلته پاتې شم بابړيانو کې مې د ترور کور دی او که ونه شو، ته چې له کابله راځې زه به دې سترې مه شي ته خامخا راځمه.
سمه ده جان حرکت کوم بيا موبايل کار پرېږدي
خاوند ته مې ښه سفر... او مېرمن ته يې په اوښکو تپې اننګي
نه نه پانې ! داسې مه کوه که زما خوشالي غواړې، نو زما لپاره په ځان پام کوه.
سمه د په سترګو لايقو تر کومه چې دې موبايل کار کوي نو پيغامونه رالېږه
-ښاااا سمه ده، زه به د موبايل تر کارېدو چاپېر يم
کرنګ پيغام راغی، ليکلي يې وو:
ای دا ته ماته مېرمن ولې نه وايې؟
ههه... مېرمن خو مې يې پانې، نو تکرار ته څه اړتيا...(؟)
ښه سمه ده نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

.

.

جان مې لالی دې کابل ته ورسېد
شکرونه چې پخیر ورسېدې، دمه شه سترې شوی به یې، سبا به وختي سیمینار ته ځې.
هو رښتیا کابل کې چېرته پاتې کېږې؟
ملګري شته دي، که نه میوند واټ ورته وایي هلته پکتیاوال میلمستون کې کوټه نیسم
سمه ده اوس ویده شه جان مې ښه شپه او ښه خوبونه
تاته هم پانګې... بای بای

●●●

په اړخ واوختم، سترګې مې وسولولې، تلیفون ته مې زنګ و.
اففف یو خو دا زنګونه، دا خو پاڼه ده
بلې...بلې !
بلې ملې پرېږده
لمونځ درنه قضا کېږي او ما هم خپله بارېستره چمتو کړې ده، چای څښم او بیا نو د ښار په لور درومم.
ستا شپه ښه وه لایقه؟ ما خو په ژړا ځان وژلی، ته لېونی مې یادېدې د سترګو ګاتي مې تر اوسه خوږېږي
پانې دا لیونتوب مه کوه دا ته څه بلا یې؟
خو څه وکړم تر اوسه خو تنها وم، اوس مې وجود په دوه برخو ویشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دی یو ته یې لایق او بل ته پانه وایي. ستا د لیدو لپاره مې ټوله شپه فکرونه کړي دي همدا سترګې مې نه وې ورغلې چې په خوب کې راغلې...

له رنګه غنمرنګ، جیګه پزه، غونډه مونډه خوله، منځنې تور ویښتان، له وجوده نری او یو غټ سترګی...

ګوره پانې دومره تشویش مه کوه دیدن به مو وشي زه هم ستا لیدو ته لېواله یم خو خوب دې هم په زیاته سلنه ارخ لګوي...هههههه

او څه به ووایم د الله ج له نامې ځار شم چې په دې دور کې ته له فیسبوک،انستیګرام، واټساپ، ایمو، ټویټر او نورو خواله رسنیو لرې یې...

لایقه مور کلیوال خلک یو، دا کوچنی موبایل که چا راسره ولید تر شلم کلي مو غیبت کوي او ته لا خبرې د سمارټ فون کوې توبه توبه. ههههه

ولې خاندې پانکې؟

هسې دلته د ښترې تورې په نوم یوه مشره ښځه ده، وایي کاش ستا په شان زما هم پښې سپینې وی. ډاکټرې داسې راباندې ښه لګې چې دې ونه ګورم طبیعت مې ټوله شپه ګډوډ وي.

بس داسې چاپېره وي بیچاره

ههههه.. بې چاره نه ده د بې چاره لورې، هسې نه ټوخه دې کړي، شی دختر باز دی.

ای ناولیه ! ګنهګار به یې مشره او زړه ښځه ده

سمه ده نو زه دفتر ته راورسېدم پانې ګلې !

شکر، لایقه زما یو ساعت وشو په علي اباد کې لاره بندی کې ښتې یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۳۰/

وايي مخالفو وسلوالو په لاره کې بمونه ايښي د هېواد زړوره ملي پو
يې راوباسي.
دا څه وايې پانې؟
زه او خدای لايق جانه !
ته وګوره يو ډولي رينجر دی، شاته پکې چوکۍ دي، درنده وسله پکې
ترلې ده، دوارو خواوو ته يې دوه غټ ټايرونه لګېدلي، ډېرې انتنې
پرې ترل شوي دي او ۲۵۱۱۲ يې پلېټ نمبر دی.
دلته خو نشته...هاااغه دی ومې ليده لکه ناوې، ههه د تيلو ټانک سر
خوا کې ولاړ دی.
پوهېږې د غوا لوري دا زما موټر و، دا ما داسې جوړ کړی و شپږ کاله
راسره و.
دا څه وايې لايقه بس اوس دا بله دنده شوه، چې څمه او راځم دې رينجر
ته به ګورم او ژاړم به...ربه صبر راکړې !
ای لېونۍ له مينې دې مننه خو ډېرې ژړاګانې مه کړه ما دردوې، زه نور
پيغامونه نشم دراستولی زموږ درس پيليږدونکی دی او ته شېبه په
شېبه خبر راکوه ستا پيغامونه ليدلی شم
سمه ده زړګيه !
لايقه لاړ خلاصه شوه
حرکت مو وکړ
پيرصيب زيارت ته راورسېدم
سره رود دو سرکه کې يم
اند پښنه ونکړې
د روغتون مخې ته ښکته شوم جاااان !
جانک ته تر دمې ښې چارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

● ● ●

لایق جانه ! وبښه پیغامونه مې نشو دراستولی
پانې ګلې ! تشویش ونکړې روغتون نه څو کوڅې لاندې زموږ کوردی
که هر څه ته اړتیا وه پیسې، خوراک، څښاک، د شپې لپاره هم مکمل غږ کولی شې.
نه ننه ژوند مې
دلته مې د ترورکور شته، پیسې هم شته یو اځې ستا کمی دی.
لایقه د چکنوریو په ساحه کې خو مې له چا سترګې نه سوځې ځکه دا مې د خاوند کلی دی هههههه....
لایقه د استاد په مخ کې ته یې، دیوالونو کې ته یې، تخته کې ته یې، درس ته مې هېڅ فکر نشته دا څه راوشو؟
ټولې ملګرې راپورې خاندي، خبر یې لایقو !
وړانګې ته مې کیسه وکړه چې د لایق مینې رانه ملنګه جوړه کړې ده، وایي ته او لایق به ماته شیریني راکوی، ځکه ټول کار مو ما وکړ.
هههههه... پانې څه که خیر و درځم، وبه ګورو اندېښنه مه کوه د وړانګې شیرینې له غره نه لوړه او درنه ګنم. حق یې دی او بله مې دا خبره کوله جان همدې روغتون ته مخامخ، د تېرو په سرک مې د یوه ګران ورور چینار ګل چې زه ورته د مینې نه سوځان وایم کور دی.
دا شمېره یې دروا خله کولی شې، چې مرسته درسره وکړي.
سمه ده جان مې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

• • •

ای د غوا ځويه! چينار زنګ راکړی و شمېره مې تا ورکړې وه؟
هو بې غمه اوسه هغه مکمل باوري انسان دی يو چينار او بل غورځنک له ورونو راته ډېر ګران دي.
چينار درته څه وويل؟
ويل يې خور جانې زه د لايق ورور يم، ته لکه چې جلال اباد کې ټرينېنګ کې يې، که کوم امر خدمت و له زړه ډاډه غږ راکوه.
بس همدومره...
خو له خبرو ډېر دروند انسان معلومېده، د څومره وخت راهيسې يې پېژنې...؟
دوه خبرې دې ورسره څه وکړې، اوس يې په هکله پوښتنو ته ګوره افففف نو دا ښځې هم عجب مخلوق دی؟!
ښاااا مه يې وايه لايقه ستا لکه چې بدګمانۍ نه بل کار نشته، ورور مې دی.
ښه پاڼکې دا خو له ډېر وخت راهيسې پېژنم.. ښه ده چې يې پېژنې يې ما ته څه؟
واوره نو!
نه يې اورم...
واوره کنه بيا اړيکه پرې کووم، ښاااا سمه ده نو ووايه څنګه يې پېژنې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

● ● ●

د نن ځخه تقريباً اته کاله وړاندې د کورنۍ سرپرست شوم، زه وړوکی وم د کلي د ښوونځي په نهم ټولګي کې زده کوونکی وم.
يوه ورځ مې د مور په چاودو پوندو نظر شو، د ټیکري په سوريو کې يې ويښته راوتي وو، لمنه يې څو ځايه سورې او شلېدلې وه.
کوچني ورونه مې د بکسې او کتابچو په ارمان ښوونځي ته تلل او راتلل، دې وضيعت ته فکرمند شوم چې څنګه بدلون ورکړم(؟)
د ملي پوځ ليکو ته په تګ مې زړه او ذهن مشوره راکړه، د کرکټ بيټ مې په تبر ټوټه ټوټه کړ، کتابونه مې د کلي رود ته ورواچول او د ولسوالۍ پر لور روان شوم له هغه ځايه د ملي پوځ د رينجر په وسيله، د بهسودو کميسارۍ ته انتقال کړای شوم.
مازيګر و په نهاره ګېډې نمجنې سترګې تراړې شونډې مې د کميسارۍ ديوال ته تکيه وکړه.
شېبه وروسته يو لوړ بريتور سړی، چې برګه درويشي پر تن وه، د پر ګلونه يې په اوږو کتار وو راڅرګند شو. له ټولو يې پوښتنې وکړې چې چا خو کور کې جنګ نه دی کړی؟ د کورمشرانو له اجازې پرته خو نه يئ راغلي؟... هلته جنګونه دي مرګ، زخم، ولږه، تنده هر څه شته په دې مو فکر کړی...؟
ځواب مو په هو ورکړ د دې سره يې په ما سترګې ولګېدې
خواته راغی
هلکه ! ته څنګه راغلی يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان صیب! ملې پوخ ته ځم
لوچکه، لوفره! ستا عمر ملي پوخ ته د تلو دی؟
په مخ دې لا ږیره نه ده راغلې، خامه خوله هلک یې احمقه! ته دې پاینسه پورته کړه چې په پښو دې ویښته شته که نه؟
نه نه قومندان صیب!
شابه عاجل ووځه، بیا دې دلته ونه وینم درې کاله وروسته راشه زه په ژړا شوم ورزیاته مې کړه...
قومندان صیب زه ځم له یوې خوا کورنۍ ستونزې لرم او له بلې خوا هېواد سره لېونۍ مینه... ګوره وراره! ته لا کوچنی یې هلته درڅخه خلک نورې استفادې کوي
قومندان صیب ته پر ما باور وکړه، ځکه زه د یوې داسې کورنۍ زېږنده یم چې ټولو ځوانانو یې ځان په دې خاوره قربان کړی دی کوچنی ضرور خو بې غیرته نه یم.
ښاااا سمه ده نو ستا خوښه!
بریدمله! د دې کار هم ورخلاص کړئ
... صیب! امر مو اجرا کېږي
قضا ماښام مو له کمیسارۍ د کابل په لور حرکت وکړ، زما یوه جوړه توري جامې پر تن وې، بنین یا کورتۍ خو څه کې چې زېرپېراني مې هم نه وه. او له دې مخکې له درونتې اخوا نه وم تللی، د کاستر موټر په وروستني سیټ کې ناست وم.
په لاره مې منظره کوله چې کلینر راځخه تلیفونونه هم ټول کړل، د ماهیپر په غرونو د سپینو واورو شال غوړېدلی و.
کاستر د جلب او جذب قومندانۍ مخې ته تم شو، له شیبه ځنډ وروسته غږ وشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(تا شو ېد....)
زه په دری ژبه هم نه پوهېدم خلک ښکته کېدل زه هم پسې ښکته شوم، یخنۍ نو ښه خوله لګولې وه نرۍ نرۍ واوره ورېده، د برق زيږې رڼا ببله ښکلا وربښلې وه. د پلټنې ځای ته ورسېدم د يوه عسکر چې يواځې يې سترګې ښکارېدې راته کړه !
(دستايت بالا کو)
زه نه پوهېدم هغه په غصه شو
(برايت چه ګفتم او لوده؟)
له دې سره مې ښه عسکري څپېړه وخوړه، لاسونه يې راته پورته کړل په جيب کې مې يوه ماته هېنداره او ږمنځ وه، راځخه يې واخيستل له څو ځايه سختې پلټنې وروسته داخل ولاړو اخوا ديخوا خاموشي خپره وه ځکه شپه نوره په پښېدو وه بهر مو ډېر ځنډ وکړ.
ما له يخنۍ خبرې نشوې کولې کېنې دهلېز ته يې داخل کړو، ځېنو چالاکو او ګرځېدلو خلکو ځانونه کوټو ته ورسول.
موږ څو تنه بې خولو لا هغسې دهلېز کې ولاړ وو، برېدمل راغی څو څو پايپونه يې ووهلو د دهلېز يوه سر او بل سر ته يې منډې راکړې نيمه شپه وه، زما برخه په دې وېش کې هم پاتې شوې وه او د چپرکټ دوهم منزل مې په برخه ورسېد ايله به مې سترګې ورغلې وې چې د چورک(شپيلک) شور جوړ شو د(بخيزين) غږ به مې تر غوږو کېده.
دا چې زه ستړی وم او داسې مې انګېرله چې زه په کور کې يم او خوب وينم، نو په همدې کې مې چپرکټ په لغته ووهل شو له توپ سره د چپرکټه په فرش را ولوېدم دلته مې بيا يوه عسکري لغته په برخه شوه، بهر مې منډه کړه.
بريدمل له ګريوانه ونيوم (اووو دېوانه کمپل تان جمع کو) ژر ژر راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپل مې ټوله کړه.
بهر جومات و، ووتم دا چې د خولې طف مې په وریځو او بنو کې واوره کېده پېنځه ویشت ورځې مې جلب او جذب کې په همدې ډول تېرې کړې. کله پخلنځی مینځه، کله خوړنځای مینځه، کله الوګان سپینوه، او کله واورې ټولوه د تن له جامو مې د چمبې پوست جوړ شوی و.
دا چې ما په کمیسارۍ کې یادونه کړې وه، چې زه زده کړې لرم په شپږ ویشتمه ورځ یې د نظام له سره څو تنه بیل کړو، ستر تالار ته یې انتقال کړو.
هلته په سوونو خلک راټول و، د دفاع وزارت ستر درستیز شېراغا کریمي او پېژندوال هم راغلي وو، د ازموینې لپاره یې پارچې راکړې سوالونه حل شول پارچې ټولې شوې.
دا ازموینه یې د ۱۷۸۷ تنو واخېست، سبا یې د نتایجو د اعلان په پار راټول کړو، د بریالیو په لېست کې اوه ویشتم نوم زما خوار راغلی و.
دلته راته ښې زیاتې داسې لارښووني وشوې:
(تاسې موږ بهرنیو ځواکونو ته د تمریناتو لپاره لېږو باید هلته د خپل ملت او دولت ښه استازي وکړئ) ځکه چې تاسې ته تمرین ترکان او یونانیان درکوي، په منظم ډول یې ودرولو او په لیکه وار ډول یې له جلب او جذبه د کمپ غازي په لور حرکت راکړ.
د څو کوڅو او موړونو له تېرېدا وروسته راته کمپ غازي ښکاره شو، په دروازه کې عسکرو وویل چې څوک موبایل لري دلته دې پرېږدي موږ موبایلونه ورکړل.
یو تن موبایل پټ کړی و هغه یې نو ښه د حلوا د خوراک کړ.
خوب خونې او چپرکټونه را په ګوته شول، دا چې زه په ښه درجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیاب شوی وم، نو زه یې د اول ټولي اول بلوک اولې ډلګۍ ته ورکړی وم.
پینځه دقیقې وروسته چورک ووهل شو، د جم نظام میدان ته ټول شو بېرته یې راته د البسې(اغوستون توکي) اخیستلو په خاطر KMTC ته موزون قدم راکړ.
زما سلیپر بوټان واورو وهلي وو، د څو قدمو په اخیستو د یوه بوټ تلی د ځمکې په مخ پاتې شو او د بل غاړې هم راووتې، لوڅې پښې په یخو واورو کې تر KMTC لاړم.
د څو ساعته ځنډ وروسته د البسې تر ډیپو ورسېدو
البسه یې راکړه هلته یوه دنګه تور پوستې امریکایۍ مسؤله وه، ما په ډېر زحمت درویشي پر ځان کړه.
جرابې ډېرې کشک داري وې، کله چې مې د لاسو غټې ګوتې جرابو کې ورکړې، پښه مې ورجیګه کړه نو لاسونه مې په یو خوا او پښه مې په بله خوا لاړه علت یې زما د وجود شخوالی ؤ.
ډېره خواري مې وکړه ونه توانېدم چې جرابې پښو ته واچووم، ډډه مې ووهله او د مایوسۍ غټې اوښکې مې پر مخ راغلې.
یوه بله سره سپینه امریکایي پېغله چې د منځني قد درلودونکې وه، خواته راغله ډېر ځیر ځیر یې راوکتل بیا یې وویل (ډو یو هاف اني پرابلم؟) ژباړه: ایا ته کوم مشکل لرې؟
ما د هو په مانا سر وخوځوه هغې رنګارنګ نخرې پیل کړې، وه یې خندولم په انګلیسي به یې رانه پوښتنې کولې ما به هم مات ګوډ ځوابونه ورکول.
کېناسته او زما پښې یې وغزولې، د پښو تلي یې راته په خپلو لاسونو وموښل ایله مې احساس وکړ چې زه هم پښې لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې جرابې او بوټونه راپښو کړل، لاس پوښونه(دستنې) یې له خپلو لاسونو راوویستې زما لاسو ته یې واچولې. په اشاره یې پوه کړم چې زه به اوس لاړه شم ما په اشارو ورسره مخه ښه وکړه. روانه شوه تر پښا کېدو یې پښه نېوه او شاته یې راکتل، بېرته مو د کمپ غازي په لور حرکت وکړ.

مازیګر یې یو وار مصرفوونکې د غاښونو کریم، برس او ځینې نورد اړتیا ور توکي کمپ کې راکړل. سم له لاسه یې تشنابونو ته دننه کړو سر ګیره او بریت یې راباندې شنه کړل دا چاره نو د تمرین تر اخره روانه وه په اونۍ کې دوه ځل شنه کېدل حتمي ول.

په کمپ غازي کې اسانه سزا دوه ساعته په واورو کې د لاسونو او پښو دننه نیول وو، ډېرې سختې ورځې وې ترکانو له انسانانو تېرې جوړولې، یوه ورځ د لوا بریدمل راغی او د شاعر پوښتنه یې کوله، اخوا دېخوا مې ولیده، نور څوک نه وو. نو ما لاس پورته کړ دنده یې راکړه چې سبا مراسم دي باید دریځ چارې مخ ته یوسې.

ما د اجندا په اخیستو سره ومنله مراسم پیل او پای ته ورسېد. شېبه وروسته د لوا قومندان وغوښتلم ورغلم او ښه شخه سلامي مې ورته ووهله هغه له ورېښمي څوکۍ راپورته شو ځانته یې غاړې وویستم په مخ یې ښکل کړم.

بیا یې د ټولي او کنډک قومندانان راوغوښتل ورته یې وویل لایق له ګزمې، پهرې او هر ډول مجازاتو معاف دی څوک حق نه لري چې دا ازار کړي.

بیا نو مزې شوې د دریځ له چلولو وروسته، د ترکانو عسکرو به راته ځانګړی احترام کاوه. ښځو او نرو به ډالۍ راکولې او د یونانیانو په زړه کې مې هم ځانګړی ځای پیدا کړی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روزنیزې دورې ملګري به د هرې ستونزې دحل لپاره په ماپسې راتلل، او څوک به مې چې نه پېژندل هغوی به هم هڅه کوله تر څو مې ملګري کړي.

یوه ورځ د دریم ټولي یو تن راغی له خوبه یې پاڅولم، راته یې وویل بیګا ته زما میلمه یې حتمي به راځې اشنا

. زه هم ورغلم هغوی لومړی چای راوړ او زیاته یې کړه یو څو غزلې راواوروه، چې له زړه مو زنګ لرې شي بیا به بررې وهو. ما به څو بیتونه نه وو ویلي چې یو تور رنګه هلک راننوت د کټ په څنډه کیناست ما غزل ته ادامه ورکړه هغه به زما د هر بیت سره موسک موسک کېده.

په ما یې دې کار بد تاثیر وکړ، خو د یارانو غوښتنه وه او بل دا چې شاعر وم حتمي به مې زړه تشوه. د دریم غزل له پای سره مې توره کی هلک څنګ ته راوړاندې شو راته یې وویل د مور ځویه د کوم ځای یې؟

ما ځواب ورکړ...

بیا یې وویل هسې ډېر زړور نه یې د مور ځویه؟

څنګه..؟

خو دا پردي شعرونه وایې ستا عمر او داسې لوړ خیالات·د نه منلو خبره ده یارو؟!

څنګ کې ناست ملګري هم موسک شو، ما ورته کړه نه نه وروره خپل مې دي.

د مور ځویه ته خو وایې خو څه ووایم؟

ما ور زیاته کړه چې د وخت په تېرېدو به در معلومه شي، ډېر استاد یې ته په دې پوهېږې چې له (نورستانه څوک ژوندي نه دي راغلي) یا به دوه ورځې ژوند وي یا درې ورځې د مور ځویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دي حاله ! / ۴۰
ځه بیا به یې هغې نړۍ کې درمعلومه کړم ههههههه...
اجازه مې راواخیسته خپلې کوټې ته راغلم، بیا به مې چې دا سوډاني هر چېرته لیده غصه به مې راتله دوی به هر وخت راتلل خو زه به ترې پټېدم وروسته له درنیمو میاشتو روزنې خلاص شو. د نورستان په لوري مو حرکت ته تکل وکړ ملګري یې تیت و پرک کړو. انټرنیشنل(پوځي موټر) ته پورته شو پردې راپسې کش شوې، خپلې چانټې مو سرونه ته کېښودلې او وغځېدو تر نورستانه ډېره لاره وه.
څو شېبې وروسته موټر کېڼ لوَر ته تاو شو، ټول ښکته شو په یوه لوحه لیکل شوي و فرقه ۱۱۱ کابل (CFC) یو بل ته مو وکتل، دلته نو نظریات مختلف شول په الوتکو کې مو وړي(؟)
د شپې حرکت راکوي؟ دې ته ورته پوښتنې مو له ځانه پیل کړې...
کوټو ته ولاړو چانټې مو له ځانه ګوزار کړې او په کټ کې وغځېدم، شنه خولۍ مې لاندې پریوته لاس مې پسې ښکته کړ د سترګې یو کونج مې هغه توره څېره راواخیسته. حیران شوم مخ مې ورواړوه ګورم چې یار اوږد اوږد پروت دی، پښې یې لاندې ځوړندې کړې په یوه سترګه یې لاس ایښی په بله سترګه یې یو ډول سترګه ووهله او کړه یې، څنګه یې د مور ځویه؟
هر لوښی عسکرۍ ته راځي؟ ! په کړس کړس یې وخندل، ماته غصه راغله خو ځان مې کابو کړ. څو ورځې وروسته د هټۍ (کانتین) خواته روان وم ګورم چې یو اړخ ته یې هغه تور کس ناست دی زما په لیدو یې سترګې پاکې کړې.. زه پرې شکي شوم غږ یې راوکړ وروره ! که هټۍ(کانتین)ته ځې دا پیسې ځان سره واخله ماته له ځانه سره سګرېټ راوړه.
ما ترې پیسې وانه خیستلې خو له ځان سره مې ورته PIN سګرېټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړل، مننه يې وکړه ما ترې په (وړ يې نه ده) اصطلاح ځان خلاص کړ. ترې روان شوم بيا يې غږ راوا چوه کېنه وروره چرته ځې؟

کېنه مړه عسکري ده بيا به نظام ولاړ وي ناوخته دی ولا داسې نمايشي پروتونه درکړي چې فکر يې ونه کړې.

زه هم کيناستم خبرې مو سره پيل کړې، شجرې مو سره راوسپړلې د توري نوم چينار و. د ننګرهار ولايت له شېرزادو ځخه و، جالبه خو دا وه چې د چينار پلار هم اکرم نوميده او زما هم، پانې ګلې اڅهرې مو بيخي يوبل ته ورته وې.

کله به چې زه ګزمه وم چينار به خلکو بيدارولو او کله به چې چينار ګزمه و نو زه به خلکو بيدارولم بس ټوله شپه به لانجې وې.

يو ورځ د کنډک بريدمل په ما وېښتان کم کړل، شپږ ورسته چينار په مخه ورغلی و د هغې وېښته غټ و. بريدمل حيران و چې په تا خو ما شپږ مخکې وېښتان کم کړل ته لکه چې پيری يې، همداسې ما يوه ورځ رخصت وا خيست زه چې راوتلی وم نو چينار قومندان ته د رخصت اخستلو لپاره ورغلی و هغه ترې ښه د بوسو خوسکی جوړ کړی و. چې تا ته خو ما يو شپږ مخکې د رخصت ټکېټ درکړ ته په ما رېشخند وهې؟!

او تر ټولو جالبه دا وه چې چينار زموږ کور ته راغلی و زه په کور کې وم، بابا مې چينار ته ويلي وو لايقه ځويه ميلمانه راروان دي ته کور ته لاړ شه چای هم ووايه او کټونه هم له ځانه سره راوباسه هههههه ههههه.

د چينار سره مې دوستي جوړه شوه چينار نو په پاکستان کې B.A (انګليسي اجتماعيات) کړی وه. ډېر با استعداده شخص و خپله کېسه يې داسې کوله:

(يوه جينۍ مې ډېره خوښه ده کورنۍ يې راته نه کوي بس زه هم ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندې ته راغلم) او ربښتیا له پوځ وړاندې په ننګرهار کې د امریکایانو میدان کې مې د ژباړونکي په حیث دنده ترسره کړې ده، بس هلته مې زړه راتنګ شو او ترې دلته راغلم.
دوه میاشتې شاوخوا دلته په فرقه کې د رومانیانو په مرسته خبلو اتلانو عملي درسونه راکړل،
ربښتیا پانې زما او د چینار نظامي مسلک SPG۹ و. له هغې وروسته مو د شپې سیلاب قول اردو ته حرکت وکړ پینځه میاشتې مو دلته تېرې کړې او د روژې په اتلسمې ما سره یو څو تنو د شېرزادو ولسوالۍ په لوري حرکت وکړ او چینار د کنډک سره کړېږ بېز کې ځای پر ځای شو.
د ورځې نهه نیمې بجې به وې چې د میملې باغ سره زموږ په ډلې جنګ پیل شو، دا نو لومړۍ جګړې سره مخ شوي وو خو زده کړه مو ښه اخیستې وه د شپې شاوخوا لس نیمې بجې ولسوالۍ ته ورسېدو.
لا روژه په خوله وو ډېر تلفات مو ورکړي وو، ډېره سخته ورځ راباندې تېره شوې وه له خوړلو او څکلو وروسته یوه شپېه دمه شو.
پانې ! په دوهمه میاشت چینار له بېزه په تېښته بریالی شو، او ما دندې ته دوام ورکړ له ډېرو سختیو سره مخ شوم له شپږ میاشتو ماموریت وروسته له شېرزادو بېز ته راغلم.
له دې ځایه یې وزیرو، شېرزادو، حصارک، پچیراګام او هسکې مینې ته د دندې لپاره وړلو په هره دنده کې به مو د دښمن کور هم ویجاړولو او موږ به هم له درنو تلفاتو سره بېرته ستنیدو. کله چې په رخصتۍ راغلم نو پېښور ته لاړم ځکه د چینار دوې کور پېښور کې و، د چینار ملګرې به ماته ځانګړی احترام کاوه ځکه زه د چینار ورور وم هغه یې بل چاته ورکړه چې تر دې وخته د چینار اړیکې په کور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمې نه دي
نو دا وه زما او د چینار تر مینځ پېژند ګلوي...
ښاااښا... سمه ده ما هسې یوه پوښتنه وکړه ته لکه د ماتې سرینډې
راخلاص شوې هههه لایقه جالبه کېسه وه خدای مو له بدو سترګو
ساته جوړه مو کنډوه مه شه کنډه
لایقه امینه مې نوره هم زیاته شوه ځکه تا په پوځ کې خپل هېواد ته ډېر
خدمت کړی دی دا د ځان لپاره ویاړ ګڼم. داسې به ووایم چې تا سنګر
ساتلی بلکې د دښمن کور دې رنګ کړی او ما زده کړې کړي دي
ستا په خبر اتلان دي چې موږ امن کې یو. خدای دې د هېواد دا
خدمتګاره بچي او د نجات پرښتې زموږ له سره نه کموي
آمین ؛ ها ډېر برش مه لګوه... خهخهههه
دا دی نو زما د سترو یار او دستي ستا په خدمت کې دی، شابه نو
ما خو خپل استازی درواندې کړ ته دې هم استازې راته راوپېژنه؟
اغلې ! پاڼې امین صیب...
په سترګو دا شمېره واخله وړانګه نو مېړې زما خورلڼه ده نارنج باغ کې
اوسېږي
سمه ده مننه دم ګړی الله په امان ښې شیبې
تاته هم جانان

• • •

ای هلکه !
سلام چینار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل موبایل کې مې پیسې نه وې دا مې د ماما شمېره ده، ترینېټ کې څه خبرې دي، خفه خو به نه یې؟
ته خو چې کابل ته لاړ شې بلا دې ووهي...
ولا وروره ښه یم هوا سره لږ حساسیت لرم
څه نه مرې مړه ! ههه
ای ستا یارې ته مې زنګ کړی و...
ډېره اصولي پېغله وه، د کم اصلې ځویه بې وفایي ورسره ونکړې ډېر دروند خوی لري.
هههههه... سمه ده نو چې ته وایې ورور دې غلط ځای نه ټاکي.
ښه سمه ده هسې ما وې چې بله خور نه لري هههههه د مور ځویه دواړه به باجه ګان شو ههه..
هههه....
ای د غوا ځویه ولې خاندې رښتیا وایم کنه !
وبه ګورم ورته وایم ته صبر د وړانګې په نوم یوه ملګرې لري مازیګر ورته یادونه کووم.
یاره مه خرابېږې بس ورور دې وي خو ستا په شااااان امممم چک...
قربان شم
سمه ده سوړانه اوس درس کې یم د الله په امان

•••

سلام پانې !
مور خو رخصت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ع سلام موږ هم اوس وخو پخير لايقو
ای د غوا لورې ! دا وړانګه څه کاره ده؟
دارالمعلمين نه فارغه ده، خو لا بې دندې ده شايد نېږدې ورځو کې په نازو انا لېسه کې دنده واخلي.
واده يې کړی؟
نه د مړونده په نامه يوه هلک سره يې مينه وه، څنې جنجالونه يې په مينځ کې راغلل اوس سره وران دي. خو يو بل ته د ډېر زمن او وفادار دي، مړوند کمبخت ناروغ دی (سرطان) ناروغي لري
مړوند زما ديني ورور دی، ډېره ورته خواشينې يم نېږدې ورځو کې هندوستان ته روان دی.
ښه سمه ده پانګې
موټر ته خېژم سترې يم، کوټې ته ځم بيا غږېږو پانې !
په سترګو لايقو د خدای په امان مينه درسره لرم...
زه هم جاااان مې
د پانې د اړيکې د پرې کولو سره سم چينار سره اړيکه کې شوم، د وصل کېدو سره مې ورزياته کړه، چې سوډانه وړانګه خپله داسې عاشقه ده زليخا به پرې وبښي.
چينار وخندل بس زه همداسې سپېره يم د مور ځويه.. کېسه کې مه اوسه خوار په هندوستان هم خوار وي
دستې د الله په امان... ښه وخت ښې چارې
د ورځې په تېرېدو د پنځه نی ورځ راغله، پانې په بې صبرۍ سره په پيغام کې ليکلي وو، لايقه نن به راځې له خيره؟
هو جان مې ! درې نيمې بجې يو وړه ازموينه اخلي او بيا پخير در روانېږم، بس زه به دې انتظار کووم لايقو !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې زنګ کړی و، چې پلار مې له کابله حرکت کړی دی کور ته راځي، مور دوی مې زما په هکله ورته ویلي، دا یې هم ورته زیاته کړې؛ دې بدبختو چې په پنځه نیم بجې یې سیمینار خلاصېږي
نو لایقه ته کوښښ وکړه چې ژر راورسېږې که پلار مې مخکې راورسېد نو بیا نشو لیدلی ستا په خدای قسم چې لایقه ژر ژر راشه !
سمه ده خوږې کوښښ کووم...
درې نیمې بجې له دفتره ووتم خو د خوشال خان له مېنې چې محمود خان تر پله رارسېدم تقریباً پینځه بجې وې، د پاڼې پیغام راغی لایق جي کوم ځای ته راورسېدې؟
زه خو لااااا کابل کې یم غټې سترګې میرمنې
افففف نو کابل دې خدای مه کړه ستا په سر موږ شي کابل او کابل...دا څنګه کابل شو؟
ښاااا امین کړې نو چې ته داسې ښې دعاوې راته کوې...ترخه مسکاء بس خوله بنده کا ډېرې خبرې مه کوه ته لا ریشخند هم وهې، چې له څه نه ویرېدم هغه راوشو پلار وران مخی مې نېږدې دی.
زنګ یې راته وهلی و، زه نو څم د الله په امان قسمت مې هر وخت داسې چارې کوي.
سمه ده نو پخیر ورسېږې کوښښ کووم سبا ستاسې کلي ته درشم پاڼې.
سمه ده... ښې چارې
د محمود خان په پله حیران ودرېدم ځان سره مې وویل خوند یې ونکړ؛ ګوتې مې ماتولې چې یو ځوان مې خواته راغې د جلال اباد چغې یې وهلې د ټوډي ډریور و لاس کې یې سګرټ نیولی و له سترګو یې تورې حلقې چاپېرې وې، په برګ دسمال یې سر تړلی و، د ګنو جیبونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

والا واسکټ يې پر تن و !
مسلمان د يوه تن شپږ سوه افغانۍ غوښتې زه ورنېږدې شوم ترې ومې پوښتل استاده د موټر ټيپ دې جوړ دی؟.... هو د چا خبره (غرمبا ړې)
له ما ترخه مسکا وشوه ورزياته مې کړه، څنګه خوښه دې نه ده چې دوه زره افغانۍ درکړم او حرکت وکړو؟ لنډه دا چې په يويشت سوه افغانۍ مو هوکړه وکړه مخکې سېټ مې شاته څملوه استاد د چرسو سګرټ ته اورورته کړ د کرن خان دا سندره يې ولګوله:
څو چې درځم درځم دلبره
په ما به لاره کې ماښام وي
د ټيپ اواز مې ۹۸ ته پورته کړ او وغځېدم په همدې کې مې سترګې ورغلې وې د موبايل په لړزه مې سترګې ببېرته کړې دا وخت نو د ټکر په غږ دا سندره شروع وه:
خو چې ځانته مې لږ پام شو
نو زما د ژوند ماښام و
د مستۍ په ميکده کې
خالي شوی زما جام و
تليفون ته مې ځواب ورکړ، پانه وه احوال يې اخيست !
خو اړيکه پرې شوه دا وخت د زرداد له غونډه، سروبي ته راښکته شو پانې بيا زنګ ووهه د جېګېدو سره يې د سلام ځواب په بلا راکړ ما ويل ولې؟
لايقه ته نه پوهېږې چې بې له تا په ما څه تېرېږي څومره زنګونه مې دروهل موبايل دې بند و، دا لاره ډېره خطرناکه ده وېره راسره وه ما وې خدای مه کړه څه شوي نه وي.
قرباااان جان! سروبي کې يم پخير، په لاره موبايل کار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د ماشومانو په انداز یې د پېښو په شکل ژر ژر وویل: پخیر پخیر پخیر...

د پخیر بچیه دا څه وخت دی، ډریور ته ووایه چې لږ راچټک شي خدای مه که لاره کې خطر دی څه درونشي.

تا د سخي ارسلا خان خوی خو څانته موټر رانیولی دی لوچکه لا خو ! مال په سترګو، اریکه پرې کېږي..... تک اریکه پرې شوه رانېغ شوم اسویلی مې وکړ ساه مې واخیسته ځکه مې د لغمان دوه سرکې ته په رسېدو د کور د رسېدو خبر ورکړ چې پلار یې ډېر بد خویه انسان و او د دې اړیکې ورسره غیر زموږ له اړیکې هم ترینګلې وې صرف دومره یې وویل شکر چې پخیر راورسېدې.

تر څو چې ما اړیکه او پیغام نه وي کړی ته یې مه کوه !

تا له کابله یو څه په تلیفون وویل چې ستاسې کلي ته درځم ما ځکه ځواب درنکړ فکر مې ستا په نه راتلو ډېر خراب شو

کوښښ کووم چې زه سبا که خیر و ښار ته درشم، ته مې جواب ته په اوسه

په سترګو پانې ! ترا خر حده کوښښ وکړه.

سمه ده لایقو اوس دې په خدای سپارم

شپه شوه...تېره شوه کټ کې اوونښتم را اوښتم د سهار اذانونه وشول ټوله شپه مې پلانونه جوړول څنګه به کیږي سودا مې وه پانه به څه ډول وي.. که ته یې خوښ نه شوې نو بیا ؟

د نیکه به غږ د خیال له تاله راولویدم ګورم چې مور مې د برنډې څنډه کې په قرآن ورغوړیدلې پاتې وه

را پامې څوله تر ډیره رڼا خپره وه.

زنګ راغی لایقو بله چاره مې نه درلوده زه د معدې تکلیف لرم مور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې وویل سبا ډاکټر ته ځم د شپې مې د هر تمثیلي فریادونه وکړل نو کار وشو شیبه وروسته در روانېږم خو شاید وړوکی وړور هم راسره وي.
وي دې ته دې پخیر راشې دا دی ما د دوه سرکې پر لور حرکت وکړ
ای لایقه زه لا تراوسه کور کې یم حرکت مې نه دی کړی تقریبا دوه ساعته لاره هم ده اوس به نو څه وکړې؟
نه نه زه و لاړم ته راځه بې صبرۍ سرحد مات کړی !
سمه ده لایقه
زه دوه سرکې ته ورسېدم پانې
سمه ده جان زه هم موټر کې یم... سمه ده
کیڼ لور دوکان ته د پزې د ماسک اخیستو په پار لاړم، لا مې پاتې پیسې نه وې اخیستې چې یوه دنګه ځواني له موټره راښکته شوه.
ماشوم یې له لاسه نیولی و اخوا دیخوا یې وارخطا وارخطا لیده، ما شمېره اوکی کړه تلیفون یې غوږ ته وړاندې کړ.
هیلو !!! زه راورسېدمه
ما په وارخطایۍ سره وویل وه مې لیدې، وه مې لیدې ورنېږدې شوم په اشارو مو روغبړ وکړ ریکشې ته پورته شو. وروسته مې فکر شو چې ریکشوان ته مې پته نه ده ورکړې. په خندا مې ریکشوان ته وویل چې ماما ګله ته مو رې چرته وړې؟
ریکشوانۍ موسک شو ځوانه زه هم نه یم خبر خو ځل مې وپتییله چې درځخه وپوښتم، خو چې په هینداره کې به مې دروکتل نو تاسو یو بل ته سترګې په سترګو کې اچولي وي ما ته مو خپله ځواني راپه یاد کړه زړه مې ونه کړ چې درته مزاحمت وکړم...هههههه ماما ګله دا مې نامزاده ده ملنګ جان واټ سره یو ډاکټر دی رسول صحت نومېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ته روان یو...
سمه ده
دې کې د اباسین زنګ راغی، اباسین مې د ماشومتوب انډیوال او د ماما ځوی دی، په ژړغوني غږ یې وویل عاجل عامې روغتیا روغتون ته ځان راورسوه د سراچې په پل مو موټر ټکر کړی مور، نیا او ورونه ټول په وینو رنګ یو
پښې مې ولړزېدې پاڼې راته وویل ولې څه شوي؟
هېڅ خبره نشته پاڼې، کاکا ته مې زنګ ووهه او له پېښې مې خبر کړ، زیاته مې کړه، کاکا تاسې ولاړ شئ زه درپسې یم ملنګ جان واټ کې له رېکشې ښکته شو د ډاکټر په لور ولاړو په زینو ځمکتل ته کیوتو نوم لیکونکي وویل غرمه ده دلته تم شئ اول نوم به دا دی ستاسې ولیکم چې ډاکټر صیب لمونځ او ډوډۍ تمام کړي غږ درته کووم بیرون اوږده لرګینه چوکۍ پرته وه پرې کیناستو ما پاڼې ته وخندل او زیاته مې کړه پښې دې ځمکې ته رسي؟ هغه برګه شوه ولې تا ته څنګه ښکارم دا وګوره...
زه پاڅېدم بهر راووتم یو درجن کیلې مې راواخیستې یوه مې سپینه کړه څراغ ته مې ورکړه او بله مې پاڼې ته ورکړه. پاڼې د یوې کېلې پوست څلور پارې کړ اول یې له شنې څادرۍ لاندې خپله ترې د شونډو په سر چک ووهه او بیا یې ماته راکړه نوم لیکونکي غږ وکړ... ډاکټر ته دننه شو پاڼه ډاکټر ته نېږدې د ناروغانو په چوکۍ او زه ډاکټر ته مخامخ کیناستم.
ډاکټر د تکلیف په هکله وپوښتل زه ورمخکې شوم ډاکټر صیب معده یې خرابه ده، په جنګونو یې د مور رنګ را زیړ کړ ورونه مې رټي او ما خو بیخي کور ور پرېښی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڼې مې په ورانه نوکاره ولګوله چې غلی شه ما بیا ورزیاته کړه
ډاکټر صیب دوه متره ژبه ورسره ده بل کار یې نشته جنګ او جنګ..
ډاکټر موسک شو بس نن سبا د ټولو حال یو دی هههه ته شکر وباسه د
درملو پرچه یې راکړه درمل مې راواخېسته، بېرته ډاکټر ته راغلم مال
ډاکټر صیب دې سره به یې جنګونه کم شي.
ډاکټر وخندل هو بلکل خو که ته یې دا اندېښنې کم کړې
د مخابراتو په لور مو حرکت وکړ شبستان ائیسکریم خانې ته دننه شو،
زه او ځراغ یو خوا، او پاڼه راته مخامخ کیناسته هوټلي ماما د تکر دا
ټپې ولګولې
چې دوه مئین چېرته ولاړ وي
په نورو خلکو د رندو ګمان کوینه
جوس راغی ما له خپل ګیلاس نه دوه غړپه وکړه، بیا مې له پاڼې سره
بدل کړ پاڼې په دې خاطر چې مخ یې ښکاره نشي.
کړه چې زه یې نه ښېنم زه د هغې ځنګ ته ورغلم او جوس مې ورته
ونیوو، ورو ورو یې له مخه پړونی لرې کړ. غټې سترګې سپن مخ نری
وریځې شرابي شونډې دنګه ځواني سره د دومره ښکلاګانو یې څهرې
خاکساري او معصومیت بیانوه.
جوس نه یې د شونډو په سرونو داسې څکه وکړه چې شونډې یې لا هم
پوره نه وې لمدې شوې، زه غصه شوم او ګیلاس مې ورته په خوله ور
چپه کړ تورې جامې یې لارې لارې شوې.. موسیقي،شباب او کباب
پراته وو.
د پاڼې له غاړې مې لاس چاپېر کړ، او په شونډو مې ورته سم غوبل
وکړ کوچنی وروریې غصه شو او بیرون ووته هغې خپله خوله په تور
پړوني پاکه کړه لاس یې په مېز او تندی یې په لاس ولګوه، ما یې لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاس کې ونیوه. کله یې چې مخ راپورته کړ نو له اوږدو ښو له جملې یې څو دانې په وریځو کې بند پاتې وو سترګې یې په ژړا سرې اوښتې وې، زه ډېر خفه شوم او په ځان مې لعنت وویل له هوټله راووتو.

د دوه سرکې په لوري روان شو، دوه سرکې کې سخته لاره بندي وه او ګرمی له کانو اوبه ویستلې د ځادري لاندې مې د پانې تر ملا لاس چاپېر کړ پانه لکه پانه رپېده، وجود یې داسې خولې و تا به ویل چې دوه سطله اوبه دې پرې اچولي دي.

ریکشې نه د ښکته کېدو په مهال د پانې لاس زما بغل سره ولګېد هغه مې په موټر کې کېنوله او زه د عامې روغتیا په لور روان شوم.

د عامې روغتیا څلور لارې کې ریکشه وان ته مې پیسې ورکولې، ګورم چې په جېب کې مې د افغانی پینځه زرګونان په لیک کې تاو کړي ایښي وو.

په لیک کې لیکل شوي وو(لایقه که بیا داسې کوې شاید دا زما لومړی او وروستی ځل راتګ وي له تاسر پاکه مینه لرم نه د عزت سودا، زما عزت ستا امانت دی او نه غواړم له واده وړاندې یې خیانت کړم)

زنګ مې وکړ خو اړیکه یې ځواب نکړه، پیغام یې وکړ لایقه زه نېږدې یمه کور ته تا به بل فکر کړی وي، خو زه دې ته ډېر خفه شوم چې تا ته پینځه شپږ ټپیان پراته او ته له ماسره بوخت وې.

ښه ونشو باید زه هم هماغه شېبه بېرته ستنه شوې وی، او بل دا چې زما وجود ستا په واک کې دی خو ته خپله فکر وکړه چې سبا زما او ستا واده وشي زه به تاسره څنګه سترګې مخ کووم نور چې سره ووینو غلی به ناست یې که نه بیا درسره نه ګورم او له خدایه شکرګزاره یمه کوم ډول انسان چې مې غوښت ته له هغو ټولو خاصیتونو او نعمتونو

(c) ketabton.com ... Library

برخمن يې نن په جار او ښکاره اعلان کووم، چې لايقه مينه درسره لرم
پيسې مې د دې لپاره پټې درته جيب کې کېښودې، چې ناروغانو ته
پرې څه واخلې، زما روغتون کې ډېرې ملګرې دي زنګ ورووهم
دربشي.
مننه کووم پانې بې تا دې نشم، خو ځوک مه رالېږه زه هم دوستان لرم
دغورځنګ وروردلته غټ سړی دی، ستونزه به نه وي ان شاالله..
ښاااا سمه ده ته ناروغان سمبال کړه که اړتيا وه ما ته ووايه پيسې،
وينه هر څه به در ورسېږي.
سمه ده جان مې مننه..ښې شپې!
ماښام پانې پيغام وکړ، سلام لايقه ناروغان څنګه دي؟
شکررر دی ښه دي، خو د چا پښې او د چا لاسونه مات دي، بد حال
دی.
څه ښه دی چې خدای له مرګه ساتلي دي.
که څه هم لازم وخت نه دی خو يوه پوښتنه کولی شم لايقه؟
مهرباني
زه دې خوښه شوم که نه دروا غ به نه وايې؟
ما د دې لپاره چې د بيا ليدو لپاره بهانه جوړه شي، وه ويل ولا که
رښتيا ووايم پانې د دې زنګ سره مې دومره طبيعت خراب شو چې
هېڅ مې سمه ونه ليدې او بل تا د تبليغي لورمخ کلک پټ کړی و.
نور څه کوې د غوا ځوېه ؛ ستا له لاسه مې شونډې موړې موړې دي، له
درده يې مړه کړم
پانې باور وکړه چې څهره دې رانه هېره ده، مړه بيا به مې ووينې پانه خو
ستا په نوم ده لايقه
سمه ده نوسبا درځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته؟
ستاسې کلي ته، نه نه اوس مه راځه زه بیا درته وایم یو دا چې دلته دناستې ځای نشته بل مې پلار په کور دی او ته هم ناروغان لرې مناسبه نه ده.
کېنه د غوا لورې زه درځم... وایم مه راځه کنه !
سمه ده موبایل مې بند کړ.
سهار وختي دوه سرکې ته ولاړم ځمکتل ته ښکته شوم.
یو مې سپین وروکی میخه کی، ګوتمه، امپل او د لام توری واخیست موټر ته پورته شوم. چې له غلي اباد تېر شوم موبایل مې خلاص کړ د پاڼې ګڼ پیغامونه راغلي وو.
لا ډریور به بل ګېر نه و ورکړی چې د پاڼې زنګ راغی ما پرې کړ، پیغام مې ورته وکړ او ورته مې کړه چې وایه هغې خندا او بیا یې وویل په څه غصه یې لایقو ما خو تاته کومه ورانه خبره نه ده کړې؟
ما ځواب ورکړ په هېڅ !
ښه اوس راته ووایه (زما ښائیسته میرمنې) نه یې وایم شابه نو هله..
نه یې وایم
ووایه ستا خو لا مور...
سمه ده اوس موټر کې یم بیا یې درته وایم
چېرته ځې؟
په لار کې یم او تورغره ته روان یم
افففف راغلې تا ته ما ونه ویل چې اوس مه راځه
زما خپله خوښه ده څه تا ته نه یم راغلی، نو بیا خو به دې ماته ویلي وو چې ما تیاری نیولی وی.
زه د چا تیاریو ته اړتیا نلرم، سمه ده بازار کې به انتظار شې زه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيو په پلمه دروځم ناسته نه کېږي جومات ته مخامخ ودرېږه چې زه دې وليدم ما پسې راځه سمه ده اوس راورسېدې که نه؟

هو زه هم همدا اوس راورسېدم ښاااا دا دی زه هم دروتم

چېرته يې؟

د کلي د جومات سره ښاا په مخامخ کوڅې رادننه شه

وه مې ليدې پانې

ښاااا ما پسې راځه

سمه ده اړيکه مه پرې کوه غوږې غوږ کې کېږده چې څوک شکي نشي.

سمه ده ګرانې دا لوړ قد همدا تاسره خوند کوي، څومره ښه ښکارې

ډېرې خبرې مه کوه، زه چې په دې موړ کې تاوه شوم ته قرار شه اول شنه دروازه راځي زموږ کور دی د اوبو په څاه څان مصروف که زه راوځم بيا په دروازې ته راشې.

سمه ده خوږې

کور ته دننه شوم دا څادري حجره کې ورګوزاره کړم ته هم حرکت وکړه دروازې ته ورغلم

جيګري پنجابي جامې يې پر تن وې زيړ پرتوګ او زيړ ټيکري هملته ووژلم، له ځانه سره راوړي څېزونه مې په دروازه کې ورکړل هغې په خپلو ګوتو جوړ کړی د سمال راکړ.

لاس يې چې زما له لاسه بيلاوه په خوله يې لاس کېښود او په مخ يې غبرګې اوښکې راغلې زه ترې روان شوم په ټوله لاره مې د کرن خان دا سندره واورېده

ډېر په حيرانی اسمان ته وګورم

زه چې خپل ښائيسته جانان ته وګورم

موی مبارک ته په رارسېدو ډريور دا سندره ولګوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا ته څه پته ده چې څنګه زنده ګي مې وکړه
مینه مې څه وکړه خو خپله تباهي مې وکړه
ما هم د پانې د لاس دسمال په مخ واچوه او ښه ډېر مې ورته وژړل،
پانې په تولهلار پیغامونه رالیګل خو ما ځواب نه ورکوه دوه سرکه کې
له موټره ښکته شوم حې د پانې پیغام راغی.

لایق جانه ورسېدې؟

زه غلی وم هغې بیا کړه

(ای لایقه قسم دی تر هغې به ډوډۍ و نه خورم چې تا نه وي خوړلي)
ما چې کله دا پیغام ولیده نو ځواب مې ورکړ ګراني ته ډوډۍ وخوره ما
خوړلې نه دا سې یې نه منم لایقه ته ډوډۍ ته کینه زه درته زنګ کوم تر
څو پوهه شم چې ته ډوډۍ خورې

ښااااا سمه ده

هوټل ته تاو شوم د مازیګر څلور بجې وې هوټلي ماما هر څه خلاص
کړي وو. خوا ته یې تودې پېکوړې پخیدلې ورغلم او د پنځوسو
افغانیو مې واخیستې هغې بیا پیغام وکړ او ویل یې څه دې وکړل؟
ما ویل اوس کینم زنګ یې ووهه شابه ته غټ غټ کپونه ووهه، چې زه
پوهه شم ما هم دوه او درې پېکوړې یو ځل په خوله کولې چې کله یې
باور وشو نو اړیکه یې پرې کړه.

لومړی کور او بیا روغتون ته ولاړم، د پانې پیغامونه ځوابول مې
رسمي دنده شوه سهار شو .... اونۍ تېرې شوې
اړیکه ورځ تر بلې ټینګېدله زړونو پیوند اخیست یو ورځ پانې پوښتنه
وکړه، لایقه د ښځنوو لپاره دې کوم رنګ جامې خوښېږي ما ځواب
ورکړ سرې او تورې
بله ورځ یې اړیکه ونیوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

لایقو ټول کالي مې وسوځول یوا ځې سره او تور مې پرېښي دي او همدا اوس مې څلور جوړې وکړې، درې هغه یې تورې او یوه سره او ها رښتیا یوه جوړه مې تېره ورځ کړې وه سور کمیس تور پرتوګ او تور ټیکری.

د غوا لوري ولې دې سېځل؟ چاته به دې ورکړي وو

نه نه لایقه زما د لایق چې څه نه خوښېږي هغه زه د دنیا پرمخ نه پرېږدم.

سمه ده د نواب لوري؟ !

پلار مې دې خدای واخلي هغه مه یادوه شکر دی خپله دوه ځایه دندې لرم یوه یې معلمي او بله هغه یې ډاکټري... تقریباً ټول تال پینځه شپیته زره افغانۍ جوړېږي.

انس دولس زره خو پکې زه هم حق لرم، چې د خپل خاوند لایقو غوښتنې پرځای کړم.

ددې خلکو هسې هم نه معلومېږي، سمه ده نو خبر یې درې معاشونه مې حواله شوي دي د نۍ په ورځ پیسو پسې درځم کور کې پیسو ته اړتیا ده. ستا چې څومره پکارې وي راته ووایه هېڅ ستونزه نشته، لایقه ستا خپلې پیسې دي تېره ورځ دې یادونه وکړه بیا له ما هم هېر شو مور دې ناروغه وه اوس څنګه ده؟

هو پاڼې مور مې ناروغي لري ډېرې پیسې مې پرې مصرف کړې، تور زېړي یې جیګر وهلی دی.

دا څه وایې لایقه خفه دې کړمه پیسې دې سر وخوري څومره چې پرې مصرفېږي زه یې درکووم خو د مور درملنه باید چې وشي.

مننه پوهېږم د پیسو ستونزه نشته مور دې الله ج صحتمنده کړي زه د خپل ځان قرباني ته هم د مور لپاره چمتو یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لایقه زه د مور د روغ صحت لپاره چمتو یم چې درې روژې ونیسم او
قران شریف ختم به وکړم.
مننه ګرانې خدای دې تا راته ژوندۍ او اباده لرې بس ستا هم مور د
هو بلکل لایقه زما او ستا مینډې نو چا بیلې کړي دي او بل پاتی تو
ژوند به مې ستا له مورکۍ سره وي
بلکل پانې ! دم ګړۍ ښې چارې !
تا ته هم ګلابه.
سلام نن د نۍ ورځ ده، زه درځم ښار ته چې کوم خوا لاړ نشې زه د
روانه یمه ډېر اړین کار درسره لرمه لایقه
پخیر راشې او زه به درته دوه سرکه کې ولاړ یم
دوه سړکې ته مه راځه په ښار کې زمونږ دکلي د موټرو په تم ځای کې
تم شه سمه ده له سره رود ولسوالۍ درواوختم
زه په تم ځای کې په تمه یم
موټر نه ښکته شوم او پښتون هم راسره دی، وه مې لیدې پانکې !
دا د ګنو شربت ربړې خواته راشه دا شربت به وڅښو بیا به ځو لایقه
سمه ده دا ده درغلم
له سترې مه شې وروسته پانې له ګرمۍ شکایت کولو په تاسې دا ځ
حال دی زما خو زړه وچاودېد، بس څه وکړو پانې د ښار ژوند ده.
لایقه زه وایم لومړی به بانک ته ولاړ شو بیا به چېرته مرکه وکړو.
له دې نو ښې خبرې نشته درځه چې ځو د غوا لورې
له بانک څخه مو پیسې واخیستې راووتو، دا چې کله پښتون نه دی
راغلی دې ته به چکر ورکړو چې خفه نه شې که څنګه ؟
سمه ده ګلې !
خو دا باید هېره نه کړو چې زه ببرته ژر ځم، چې سپین غر لالا ډېر بد

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمانه انسان دی.
سمه ده راځه په طرف د کامې مو واچول، بهسودو په پله ډېره لار بندي
ونه ځکه په دوهم پل کار روان و.
ونو دا چې کامه د ننګرهار شنه او کرنیزه ولسوالۍ ده، فطرت ورته بلا
ښکلا وربښلې ده. کامې ته د رسېدو په پار اړ یو چې د بهسودو
ولسوالۍ څخه تېر شو.
بهسود هم په خپله غېږ کې ډېر ویاړونه روزلي دي، د بهسودو نوم په
اورېدو؛ په ځانګړي ډول د ځوانیمرګ او د لوی افغانستان ارمانجن
شهید ملنګ جان بابا مبارزه ژوند او شاعري د سړي سترګو ته
ودرېږي.
د ملنګ جان بابا د زیارت لوحې په لېدو مو هرڅه له لاسه ورکړل ځکه
ملنګ جان بابا د پښتون قام ستر ویاړ و. او مړینه یې زموږ لپاره ستره
او نه جبرانېدونکې ضایع وه.
عجیبه لا دا وه چې د بهسودو دا ښکلې ولسوالي، د سرک دواړه
اړخونو ته شین والی، جانان شتون او په موټر کې د ملنګ جان بابا دا
کلام اورېدل

څه ملا وتړه ماته د باغ ګلونه راوړه
زړي شالونه د ازادۍ
سندرغاړي ورته د خپل غږ خواږه ورکړي وو
موږ هم د بهسودو ولسوالۍ لار د بابا مبارزې؛ شاعرۍ او دردونو په
اړه په خبرو او بحث باندې طی کړه.
کامې پل ته په رسېدو د کنړ سرشار؛ مست او لوی سیند اواز مو پام
ځان ته رواړوو. کنړ سیند د افغانستان له یو پېژندل شوي او لویو
سیندونو څخه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۶۰

دې سیند اوبو په لېدو مې د صاحب شاه صابر صیب دا بیتونه ذهن ته

راغلل

لــه مــودو نــه د ســیندونو خــوا کــې اووســو
خــو زمــونږ فصــلونه اوس هــم پــه بــاران دي

زه رېښــتونی چــې څــه وایــم نــو رښــتیا شــي
خلــک وایــي چــې پــه دې ســړي پیرېــان دي

د یاد سیند هر څاڅکی اوبه زمونږ د وینې په بدل تمامېږي، ځکه چې

مغرض ګاونډیان نه غواړي چې سولې ته ورسېږو او د سیندونو له

اوبو ګټه پورته کړو.

په همدې فکرونو کې ټاکلي ځای ته ورسېدو هوټل کې کیناستو،

کامه نو په دې وخت کې د شیریخ بیخي مشهوره ولسوالي وه.

ان له لرې ولایتونو خلک به د کامې چکر او شیریخ ته راتلل موږ هم د

شیریخ وړاندیز وکړ، دا چې پاڼې ما ته خاص څه ویل پښتون مو د اوبو

په پلمه بهر ولېږه.

پاڼې بیل بیل راوکاته یوه شیبه غلې وه د سترګو ترمنځ خطرناکه جګړه

روانه شوه، چوپتیا ماتې وخوړه (مناسبه به نه وي خو اړینه یې بولم د

پیننځه نی په ورځ مې پلار راځي له کابله یې ورسره دوستان هم راځي

او لنډه دا چې د زوی لپاره زما ریشته غواړي).

شاید پلار مې ورته انکار ونه کړي او زموږ خوښې ته خو هسې نه هم

څوک نه ګوري

او دوهمه خبره دا ده چې ستا مور هم ناروغه ده خوشالي به ووینې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکال. تر دې حاله ۲۱/۱
بل به چانس او موقع هم له لاسه ورنکړو. ستا څنګه خوښه ده چې راجرګه شې او ما مې لایق ته وغواړې؟
... زه فکري شوم له سره مې ګرم تپ پورته شو، هک پک یې کړم په دې خبرې سره خو باید یو څه مې له خولې ویستلې وی ما ورته وویل: پاڼې دا خو ټولې دوه درې ورځې مینځ کې دې او ما خو کور کې یادونه هم نه ده کړې او بل دا چې زما کورنۍ له بده مرغه زما لپاره زما د ترور لور په خوله کې اړوې را اړوي
هغوی په پېښور کې مېشت دي زه باید لومړی د کور دا جنجالونه حل کړم او قناعت ورته ورکړم.
افففففف...زه نوره نه پوهېږم خو که پلار مې هغوی ته ورکړم ځان وژنه به وکړم او کېسه خلاصه، اوس څو چې ناوخته کېږي. بیا یې له خپله دسکوله ټولې پیسې راکړې او ویل یې چې شل زره افغانۍ ترې بیلې کړه.
په شل زره افغانیو څه کوې ته خو یې ترې بیلې کړه، هننن دا شل زره یې ستا او نورې به کور ته یوسم.
نه نه پاڼې دا څه کوې ته، زه یې نه اخلم زه ورته ضرورت نه لرم، زما خپل ښه کافي معاش دی په دې کار مې خفه کوې ګوره.
لایقه تا ته یې نه درکووم مورجانې ته پرې درمل واخله، پاڼه بیخي جدي وه خفه کیدله نو ما ورته وویل دا ډېرې دي لس زره مې ترې واخیستې او پاتې مې ورته وسپارلې، ښار ته راغلو له ښاره دوه سرکې ته لاړو دوه سرکه کې انتظار وو چې یوه سپینه سراچه راغله مخکې سیټ او ډیکۍ یې له نسوارو ډک و موږ په وروستي سیټ کې کیناستو.
او د تورغر په لور روان شو لاره کې مو ډول ډول کیسې سره وکړې ډیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو سره وخندل.
د ډریور دې هم کور ودان وي ځان یې ناګهانه کړی و په لاره مې د
ډریور سره خوله شریکه کړه استاده په دې دومره نسوارو څه کوې؟
هغه وویل زما نوم خاکسار دی او د دې خاکسار کنړي نسوارو
تولیدات زه کووم بس ګذاره مو پرې کېږي شکر شپږ ورونه یو هر یو
بېل بېل کورونه او موټرې لرو.
ډېر ښه.. بېرته ښار ته ځې؟
هو دې دوکاندارانو ته مال ښکته کووم بیا ځم، سمه ده نو دې جومات
سره ودرېږه دوی به ښکته کړو او موږ به ځو، زه هم بېرته ښار ته ځم
سمه ده
پانه مو ښکته کړه موږ د نسوارو له ویشلو وروسته مخ په ښار شو د
یوه شیبه مزله وروسته مې استاد سره ګپ جوړ شو استاد وویل یوه
پوښتنه کولی شم، ولې نه سل خو وکړه
د واده دې څومره وخت کېږي؟
لا نه مې دی کړی، دا مې کوژدن ده باور دې وشه
خدای مو له بدو سترګو وساته جوړه مو برابره ده زما دې بل واده ته زړه
وکړو.
څنګ...؟
هم فکره یاست، خنده رویه داسې ژوند نو ډېر ښه وي، هو استاده
همداسې ده خو که رښتیا درته ووایم لا تر اوسه نه واده شته او نه
کوژدن دا مې مینه ده.
دا څه وایې؟
هو باور وکړه
بس الله مو په برخه که وروره !

(c) ketabton.com: The Digital Library

امین استاد ګله په خوله دې برکت شه، موږ د هرې جمعې ورځ ښار کې سره وینو بیا یې تر کور راولمه دا خپله ډاکتره ده د دنیا پر مخ چې د هر ارزښت ورته ورکوم دا ده، همداسې ماته هم ارزښت راکوي.

مئین صیب ! پوهېږم ماته پته ولګېده چې له تانه هغه تاته د هر ارزښت درکوي، زما پام و په موی مبارک کې یې چې سر ستا په اوږه کېښود آن تر کلي... خو ته یو کار وکړه داسې ستغ ستغ څوابونه مه ورکوه انسان مایوسه کېږي.

نه نه استاده زموږ تر مینځ دا خبرې نشته، دا نازونه دي

سمه ده نو وروره !

استاده ته هره ورځ راځې؟

نه وروره اونۍ کې یوه ورځ کله چې دې اړتیا شوه زما موټر دې په خدمت کې دی دا شماره مې واخله.

مننه کووم استاده د بیا لیدو په هیله د تبلیغي مرکز له لارې سره بریک شه

سمه ده ښه وخت...

مننه استاد تا ته هم

له سرکه مې د کور په لور قدم وهل پیل کړل د لارې نیمایي به مې نه وه وهلې د پانې بل پیغام راغی..

(لایقو ګوره چې کور کې خبره یاده کړې زه په تمه یمه)

کومه خبره؟

سودایي کامې کې مې چې درته وویل، د مرکې خبره یادووم

ښاښا!! سمه ده... په همدې فکر وهلو مې قدم قرار کړ چې څنګه کله او چاته ووایم؟

تر دروازې راورسېدم کور ته دننه شوم په کور کې د خاموشۍ څادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښورو ، د ټولو سترګې له اوښکو ډکې وې د همدې امله ما هم ونه
پوښتل چې څه پېښ شوي دي.

د شېبه څنډ وروسته د حالاتو لوستلو څرګنده کړه چې مور مې بیا
سخته شوې او بستر ده، ویستلی کمیس مې په وارخطایئ بېرته ژر ژر
په غاړه کړ. او په منډه منډه مې د روغتون لاره را لنډه کړه د عامې
روغتیا روغتون په دروازه ورننوتم.

آنتاني واټ ته په رسېدو مې ورور سلګو نیولی پښو ته وغورځېد او
په مات مات غږ به یې د مور د نوم درې توري یو ځای او بیا به ترې
مات مات شول، ورور مې سینې ته راجوخت کړ تسل مې ورکړ د
جومات د لورې مې ماما ګان راغلل.

یو ماما مې کوم ته چې مې مور ډېره ګرانه وه د قره ول د ډاګې سره ځان
په ځمکه ځمکه وهه ما ورمنډه کړه له ورایه یې چیغې کړې.

لایقه ! مور دې د پاتې نه ده، خور مې مري !

د خپلوانو په مینځ کې داسې راګېر شوم چې مور مې له یاده ووتله له
پورته نرس راغږ کړ، په تاسې کې لایق څوک دی؟

ما ویل زه یم هله پورته ژر ورشه مور دې تا غواړي، په منډه منډه وختم
ګورم چې د مور سترګې مې ولاړې وې، پزې ته یې د اکسیجن قطعې
لګېدلې وه زما په لیدو یې چپ وخکی مسکا ته جوړ که وروغورېدم
دومره اوښکې مې توی کړې چې پاڼې به په طول د مینې کې نه وي توی
کړې.

څکه دا د مور سپیڅلې مینه وه په دواړو مخونو مې ښکل کړه یوه
شېبه یې په سینه ویر نیولی تم شوم بیا مې ځان ډاډه کړ په لمن مې
اوښکې پاکې کړې شاه مې ورواړوله. ځان مې د معایناتو په پانو
بوخت کړ تر څو مور مې په سترګو کې اوښکې ونهویني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د مور د ناروغۍ په اورېدو مې بیا له سترګو اوښکو دارې وکړې
خوله مې بې واکه ورانه لاړه. نو د پانې د لاس د رومال یوه څنډه مې په
خوله کې ونیوله او په بله څنډه مې اوښکې پاکې کړې، شېبه وروسته
مې د رومال په لیدو د پانې خبره را په زړه شوه پښې مې وښوېدې چې
لېونیه تا په کوم رومال اوښکې وچې کړې، ګنهکار شوی خو به نه یې؟
یو خوا د مور درد بل خوا د پانې د سر سودا روانه وه، احساس مې ډېر
خراب و، غورځنګ او چینار هم راورسېدل او دا یې هم راته وویل چې
مېړنی او علي شباب هم راروان دي.
دې سره په خبرو وم چې د پانې بل پیغام راغی لیکلي یې وو
(لایقه څه دې وکړل)؟
ځواب مې ورنکړ ما ویل شاید خفه شي ځکه زما وضیعت بیخي جوړ
نه و، بې له ترخو خبرو او توندې لهجې مې بل څه نه لرل موبایل مې
بند کړ وروور ته مې ورکړ او زیاته مې کړه ورته دا درواخله تر هغې چې
زه له روغتون نه یم درغلی څوک حق نلري چې زما موبایل چالان کړي.
تقریباً دوه ورځې او دوه شپې شاوخوا په روغتون کې پاتې شوم
شوګیرو مې څهره په بله کړه، دریمه ورځ پرېکړه دا وشوه چې ناروغ
باید کابل ته انتقال شي.
دا چې زه شوګیر شوی وم ماما او کاکا مې ورسره لاړل مخکې له دې
چې ارام وکړم موبایل مې روښانه کړ بې شماره پیغامونو مخه راوکړه...
(لایقه څنګه شو)؟
(څه دې وکړل)؟
(ځواب راکړه د خدای لپاره تا ته وایم کنه)؟
(تا ته وایم کنه افففف) ! بیا به ګیله نه کوې ګوره
(ای ! مردارخوره موبایل دې ولې بند کړ ما سره دې دوکه وکړه.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(خدای دې ځواني لو کړه زه به اوس ملګرو ته څه وایم)؟
(که ژوند راسره نه جوړوې نو ښکاره راته ووایه) !
(دا دی ما هم سیم کارت مات کړو چې سمه چاره دې وکړم، او زړګی دې یخ شي)
(همدا دې غوښته کنه لعنت په تا او ستا په دې مینې) !
دا او دې ته ورته پیغامونه لا راروان وو، په هر پیغام لیدو سره مې (ټکان) خوړ یو خوا د مور ناروغي بله خوا دا دردونکي پیغامونه نووو افففف !
-مخاطبه !
که لږه مینه دې هم کړې وي، نو په دې ځای کې زما ناچاري ښه درک کولی شې.
ما ورته زنګ وکړ تلیفون یې بند و، رښتیا هم کار یې نه کاوه دا نو د غصې اخیرې حد و. موبایل مې په دیوال وویشت دانه وانه یو خوا او بله خوا په ټغر ولوېده... په دې خونړیو او دردناکو افکارو کې مې همداسې سترګې ورغلې وې
چې ټکان مې وخوړ، چت لړزېده،ښیښو یو عجیب ډاروونکی اواز کاوه، د کورنۍ ټول غړي په حویلۍ کې راټول وو. پاینسې یې په وه سترګې مې ومو‌ږلې په ما دومره دردونه وو چې قدم مې هم وانه خیست (هغه په مرګ چې د خوښۍ خبره کېږي) هغه نو بیا دا حالات وي
دا هماغه خطرناکه زلزله وه چې د مالي تلفاتو تر څنګ یې ګڼ ځاني تلفات هم لرل، ځمک پېژندونکو اعلان کړې و چې له ۷ رېکتره یې درجه پورته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مات زړه په کټ کې په بله ډډه واوختم، ستوماني مې وويسته راپورته شوم بهر ووتم او د اصف ننګ نه مې موبايل واخيست .
حضرت جان شينواری هم ورسره ناست و خپل سيمکارتونه مې پکې واچول.
د څلورنی ورځ وه د کابل خلک رارسېدلي وو، له رارسېدو سره يې پلار د پاڼې کاکا ګان او ماما ګان راغوښتي وو خبره ياده شوې وه پاڼې مخالفت کړی و.
د مخالفت سره سمه د شنو لښتو لاندې راغلې وه وجود يې تغمې تغمې شوی و ، مخ يې تک شين شوی د کابل خلکو چې دا حال ليدلی وهمداسې تللي وو ماته په يوې نااشنا شمارې پيغام راغی.
وروره ته لايق يې؟
هو ! امر وکړئ
هيله کووم، ته غوږ شه !
ته دا څه ډول انسان يې پاڼې ستا لپاره څه نه وکړل ؟ او تا په ټوله کې دوکه وکړه.
وبښئ تاسې لومړی ځان راوپېژنئ؟
هيلۍ يم د پاڼې نوې مرسته کونکې (همکاره) !
هاااا سمه ده په غوږ اورېدو دې خوښ شوم اوس پاڼې سره خبرې کولی شم د پاڼې غږ اورېدو ته ډېر وارخطا يم.
فکر نه کووم چې خبرې درسره وکړي
ولې؟
هغه نه په ژوند کې هم تا ونه ښيي ته راشه يو ځل يې وګوره چې په کوم حال ده...
نو ما څه کړي دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دا هر څه زما پلار کړي دي؟ !
ما ورته په پیغام کې ټول مسایل او حقایق ورولېږل، خو څواب رانغی سبا مې بیا هغه شمارې سره اړیکه ونیوله.
هیلو ! څوک یاست؟
لایق یم
وایه کنه..
وبښئ پانه چېرته ده؟
هغه اوس په کتنځي کې ده ناروغان ورسره دي چې راغله اړیکه درسره کووم، تر یوولسو بجو په تمه پاتې شوم زنګ رانغی بیا مې اړیکه ونیوله داځل نو د موبایل د هو توکمه پانې کېکاږله..
سبسسسلام لایق جانه ښه یې؟
هو شکر دی مانه تېرېږه خپل حال دې وایه جان مې ښه یې راته؟
ههههه..هو څه به ووایم پرون راباندې دوهمه نړیواله جګړه تېره شوه، ټوله خوږېږم درد درد څریکه څریکه وای وای جو جو یم
دا ولې، دا ولې دا چا...؟
بس څه چې درته هیلۍ ویلي دي ټول ریښتیا دي، هغه د کابل خلک راغلي وو ما انکار وکړ پلار او ورور په شریکه راونیولم او ښه وهل یې راکړه.
ههههه د غوا لورې دې حال ته دې وګوره او ریشخندي خبرو ته دې وګوره؟ !
ولا له هیلۍ پوښتنه وکړه له پرون راهیسې مې له چا سره دوه خبرې هم نه دي کړي
ستا په غږ اورېدو مې په شونډو خندا راغله، د غوا څویه ته یې څه کوې له مانه دې پرې د بوسو خوسۍ جوړه کړه مخ مې تک شین شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاااا خدای به خیر کړي زما په ستونزه خو پوهه شوې یې، پیغام مې درته کړی و ...بس بس زه څه ماشومه نه یمه ماته دروواغ مه وایه زه دې نورې دا بهانې نه منم
افففف ته دا څه چټیات وایې پانې ! ښه وایم او بله دا چې په دې شماره نور زنګ مه وهه.
ولې؟ بیا درته وایم
سمه ده نو !
یو نیمه بجه وه په یوه نابلده شمېرې زنګ راغی سلام لایقه پانه یم دا شمېره له ځانه سره ثبت کړه
سمه ده
ښاااا اوس کور ته نېږدې یم بیا وروسته درسره اړیکه نیسم
په سترګو
د پانې اړیکه پرې شوه ګورم چې په هغې بلې شمارې زنګ راغی سلام لایق جانه څنګه ښه یې صحت دې ښه دی؟
مننه کوروډان خپل حال دې وایه
مننه ښه یم
هیلی په پانې خیال کوه مړه هغه نه کېږي... ولې؟
بیا بل وخت یې په هکله درته وایم
خیر دی راته ووایه
اوس نه بل وخت بیا سره خبرې کوو
سمه ده نو مننه
هیله کووم لایق ته ډېر ښه انسان یې
مننه هیلی ته خپله ښه انجلۍ یې، نه مړه زه دومره نه یم لکه څومره چې ته یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څنګه هیلۍ؟
ښکلې د خبرو انداز، خوږ اواز، اصولي انسان ښکارې باور وکړه لایقه دا ډول خلک مې ډېر خوښیږي او بیا پانه دې هم ډېره ستاینه کوي هر ورځ دې د صفاتو یو ختم راته کوي
زه ورته خاندم چې دا څه ډول انسان دی هغه وخاندي او ووایي (په ګلانو کې یو ګل) د دې سره رانه غاړه چاپېره کړي، او زیاته کړي چې وه به یې ګورې واده او کوژدې ته خو به مې راځې.
لایقه څه بل ډول ده چې ستا اړیکه پرې شي نو دستي بل زنګ ورته راشي د غرني په نوم څوک دی ورسره خاندي ترې جارېږي او قربانېږي.
چپ چپ چې بله خبره ونکړې...
رښتیا وایم باور وکړه
تلیفون مې پرې قطعه کړ له پښو مې دم وخوت سر راباندې تاو شو کیناستم لا مې غوصه نه وه سړه شوې چې د پانې زنګ راغی.
لایقه سلام څنګه یې؟
ښه یم.. د غوا څویه بیا څنګه غصه یې، غصه خو نه یم
ولې نه ماته ښکارې همدا اوس دې ورانه خوله نیولې
ښااا وایه...
نه یې وایم چې تر هغې دې دا تروشه تنده نه وي پراخه کړې.
نه یې وایم
سم شو، ژر کوه ووایه..
لایقه سبا درځم د عامې روغتیا روغتون ته هلته نفیسې سره هم وینم، او بل دا چې مړوند له هندوستانه راغلی یو ښه زیری دا چې معاینات یې هم پاک راغلي دي
ما ترې تېل غوښتي وو هغه یې هم راوړي دي، او یو څه کریمونه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راوړي دي، بس ډالۍ دي نازوي مو پرې..
دا څه وايې مړوند څه کاره دی چې تا ته کريم او تيل راوړي
ګوره لايقه هغه زما ورور دی، ډېر پاک انسان دی سبا راشه وبه يې وينې!
زه د چا ليدو ته اوزګار نه يم نور دې د مړوند نوم له خولې وانه ورم پانې زه جدي يم ګوره که هغه يادوې بيا زما نوم وانخلې.
لايقه ته په خود يې دا څه څه وايې مغز مې مه خرابوه، زه کومه فاحشه نه يم چې ته ما پورې خلک راتړې مړوند زما ورور دی، همدې خبرو کې اړيکه پرې شوه بيا نه هغې زنګ ووهه او نه يې ما شمېره ډايل کړه.
سبا وړانګې زنګ ووهه
سلام لالاجي ښه يې؟
شکر ښه يم
ګوره زه درنه خفه يم
ولې؟
تا پرون پانه خفه کړې ، او هغه هم د مړوند په سر ګوره لايقه مړوند زما مينه ده د مړوند پر سر خپله ليونۍ مينه مه زوروه او مه يې خفه کوه.
مړوند پانې ته له خپلې خور نه کم نه ګوري او رښتيا که مړوند خبر شي چې زه له تا سره خبرې کووم هغه به هم دا ستا فکر کوي. ګوره لومړی د يوه کار په هکله ښه تولنيز فکر کوه او بيا يې ترسره کوه، ولې خپل ځان او جانان زوروې...
دې خبرو رښتيا هم زه ښه متوجې کړم مغزو کې مې کړنګ وشو د خپلې ليونۍ ليونۍ مينه مې ياده شوه خپل تور مې په ياد شو د هيلې درواغو ته مې فکر شو...
بس هسې د ليونو په ډول مې له خولې خندا ووته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۷۲

ههههههه..وړانګې بې بې وبښه بیا به داسې نه کېږي خو اوس دې دا ملګرې راپخلا کړه
لایقه ډېره دې خفه کړې ده داسې نو څوک نه کوي دا ډول توروونه ډېر انسان زوروي، بیا زه سزا درکووم دا دې اخیري ځل شو چانس مانس نه منم بیا لپاره پام کوه.
هههه سمه ده توبه بیا به داسې نه کېږي مشرې!
هههه افرین شه دغسې لږ ځان نه سړی جوړ که، اړیکه پرې شوه لږ هیله من شوم په ځان مې لعنت اووېل
پانې ته مې کړی ورځ زنګونه ووهل ځواب یې نه راکوه د مور معاینات هم مثبت راونه ختل، بس په ډېرو فکرونو کې ډوب وم دا نو بل ډول وضیعت و.

ژوند د مینې نوم دی او د مینې د کلیمې د ذکر سره د مور خوږه کلیمه سترګو ته دربږي بیا چې سړی ځوان شي، دلته زړه نور کارونه پیل کړي دا کارونه یو څه بې واکه او بې اختیاره هم وي اوس چې دا حالت شي.
او دې دواړو خوږو خلکو سره ته مخامخ شي مور ناروغه او جانان خفه، دلته نو خود د سړي خولې ته د پښتو فلمونو د اداکار جهانګیر خان دا خبره راشي چې (یوه ابۍ وه بل زیبۍ وه، نور نو څه دي او دا دواړه په نشت حساب شوي دي).
ځان مې ځانته مخاطب شو ورته وایې: راځه ځان ووژنه وکړه او لدې زاره چاودی خو به خلاص شې درملتون ته لاړم شل دانې د ملریا ګولۍ مې واخیستې. لپه مې کړې د سیند د شګلنو اوبو له یوې لپې سره مې له ستونې تېرې کړې او ژر ژر مې یو پیغام ولیکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه پانې

(غوښتل مې د ژوند وروستۍ خبرې مې له تاسره وشي، دې ارمان ته ورسېدم دا پيغام داسې حال کې ليکم چې زما او د مرګ ترمينځ ډېره لږه فاصله ده. زه دا هڅه کووم چې په زنکدن کې مې له خولې چېغه هم ونه وځي ځکه زما خبرې تاسره وشوې، هغه هم پيغاميزې ستا لايق له تا اجازه اخلي په ځان دې د يوه ناکام او مړ مئين لپاره خيال کوه. خير دی کله کله مې يادوه مشرق خواته زموږ هديره ده هماغه خوا ګوره زه به خوشالېږم او رښتيا تا ته مې يو جوړ د پرې ښکلې سنډلې اخيستې د حجرې د الماري په شپږم روک کې مې ايښې دي هغه به له چينار او يا له غورځنګه وغواړې او رومال دې ماسره په جيب کې خوندي دی، نور دې په الله سپارم ښې چارې، پانې لېونۍ مينه درسره لرم...)

بيا نو په ځان نه يم پوه شوی.....

ورځې وتلې وې سترګې مې وغړېدې يو ډول بوی مې احساساوه، ګنګوسی و په زور مې سترګې خلاصې کړې رڼا مې په سترګو بده لګېده خو له خولې او پزې مې پاپيونه تېر شوي وو.

کاکا مې سر ته ولاړ و په روغتون کې وم پښو ته مې نېږدې د راز و نياز ياران، مېړنی، علي او غورځنګ ولاړ ووهغوی هم خبرې نه کولې پرې وپوهېدم له غصې سره سره په تولّه کې خواشينې وو

زما ليکل شوی پيغام د پانې پر ځای وړانګې ته تللی و خو وړانګې بېرته پانې ته لېږلی و. پانې له چينار سره اړيکه کړې وه چينار ما ته ډېر زنګونه وهلي وو، خو زما شمېره بنده وه.

زما کورنۍ پر چينار شکمنه شوې وه. له نيکمرغه مېړني، غورځنګ او علي شباب صحنې ته ځان رسولی و او وضيعت يې راسم کړی و.

ما په خجالت سره خپلې شکمنې کورنۍ ته کېسه وکړه، د څو ورځو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

بستره وروسته بار شوم خو له ما يوه ورځ وړاندې مور هم خارج شوې وه بس د کوټې يو سر کې مور ته کټ اچول شوی و او بل سر کې ماته.. د پاڼې وضيعت زما په دې حال سره ډېر خراب شوی و، له چيناره يې تازه معلومات هره شېبه اخيستل خو چينار زما کورنۍ ډېر خفه کړې و. هغې به ورته زما په هکله معلومات ورکول ما خپل نمبر خلاص کړ، پيغامونه راسر شول پاڼه ډېره زوربدلې وه پاڼې سره مې په پيغامونو ډېرې خبرې وکړې.

د پيغامونو په بهير کې د هيلۍ پيغام راغی سلام يې وکړ ويل يې چې ورک ورک يې ما ورته ځواب ورکړ چې لږ څه ناروغ شوی وم هغې مې روغتيا ته بلها دعاګانې وکړې د پاڼې پوښتنه يې را څخه وکړه زه غلی شوم هغې زياته کړه.

که زما منې هسې ورسره وخت مه ضايع کوه شل ياران لري اسيل، غزنی، مروند او يو بل کاموال هم دی

افففف دا څه افواهات وايې هيلۍ

قسم په رب ربښتيا وايم لايقه

ښاااا سمه ده زه اوس پيغامونه نه شم کولی بيا بل وخت خبرې کوو

بيا ليوني فکرونه پيل شول د هيلۍ خبرې مې زړه ته ولوېدې، څه موده مخکې پاڼه يو موټر ښارلې وه.

او د څه لپاره يې ښارلې وه؟

له انستيتوته يې ولې استعفا کړې وه؟

له ډريورانو ولې ډېر شکايت کوي ژر ژر قرارداتي بدلوي؟

پلار او ورور سره ولې او په څه ورانه ده؟

د هيلۍ له خبرو سره مې چې دا پوښتنې اضافه شوې نو د پاڼې په هکله مې فکر بيخي بدل شو دا وخت نو د پاڼې په کولو کې نور ماته ستونزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه پاتې څکه ګوليو خوړلو هر څه ښکاره کړي وو.

کورنۍ راسره وعده وکړه چې څو ورځې وروسته به په جرګه ورځي خو زه مشکوک شوم، چې پانه به لومړی زما پوښتنې ځوابوي او بیا به د جرګې خبرې کوو.

سبا پانې زنګ ووهه، لایقه ګرځېدای شې؟

ما ویل هو

ویل یې قسم دی ستا پوښتنې ته راځم او تا ګورم ډېر درپسې خفه شوې یم

ما ورته وویل راځه پخیر راشې، خو مړوند هم راوغواړه هغه امانت به دې ترې واخلې هغې ویل په عامه روغتون کې سره ګورو زه به نفیسې سره هم ووینم. تېر ځل مې ورسره وعده هم کړې وه او لایقه که ته خفه کیږې، نو مړوند نه غواړم.

ما ورته وویل را وېې غواړه نه خفه کیږم زړه کې مې وویل چې دا یو اړیکه خو به دې روښانه شي نورو سره به بیا ګورو

سهار شو پانه دوه سرکې ته راورسېده زنګ یې راوکړ، چرته یې ما ورته وویل زه خو لا تراوسه ویده وم.

شابه نو ژر کوه زه دا دی چکنورو ته نېږدې یم ناکلي ځای ته راشه.

سمه ده؟

بېر سر سترې په خیرنو جامو کې له کوره ووتم، وضیعت مې ښه نه و د جیب ټول سامان راځخه د کټ سر ته پاتې شوي وو. زما له رسېدو پورې پانې ټول روغتون ګام په ګام کړې وه دلته نو پانه له پټو کیمرو څارل شوې وه له رسېدو سره یې وویل څومره ټولګیوال چې مې درلودل هغه ټول مې ولیدل تا ولې ناوخته کړه لاس یې راته راکړ ما ورته ویل مړوند چېرته دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل یې نېږدې دی را به شي

دعامې روغتیا روغتون عمومي دروازې ته مخامخ د مار چوک دی، ښائیسته چمن هم لري هلته سره کېناستو زه ترې راووتم د امرود رغتیا جوس مې واخیست ګیلاسونه مې ترې ډک کړل چې د قرول له لوري پینځه شپږ عسکر او یو تور رنګه بې نوره څهره په شخصي لباس کې راغلل مخابره یې په لاس کې وه ماته یې غږ کړ دیخوا راشه ورغلم ما ورته وویل امر کوئ صیب ویل یې دا څوک ده.

زه غلی شوم ځکه ما له پانې سره مشوره نه وه کړې، که ورته ووایم کوژدنه یا مېرمن مې ده، پانه غلطه نشي.

خو کارتونه یې را څخه وغوښتل ما هم خپل د دفتر کارتونه ورته ورکړل پانه په کارت ورکولو منکره شوه نلرم کارت شخصي جامو کې کس ډېرې بې اصوله خبرې وکړې

زه د دې لپاره غلی وم چې په روغتون کې ټول خلک راټول شوي وو او خبره د عزت وه هڅه مې کوله چې په څه چل له دې ځایه دواړه ووځو، زه یې بیا وروغوښتلم ځانته یې کړم اول یې بدې خبرې وکړې بیا یې نصیحت پیل کړ بیا یې ویل جیبونو کې دې څه دي؟

ما ورته وویل هېڅ هم نشته عسکر مې تالاشي واخېسته ، بیا یې رانه په خپل موبایل څو قطعې عکسونه واخېستل بیا یې رانه ویډیو وکړه بیا یې لوېې دروازې ته لاربښوونه وکړه عسکر یې هم راپسې کړ

ما ورته ویل چې دا ښځه به څه کوي ویل یې بیرون انتظار شه موږ جنایي ترې یو څو پوښتنې کوو. در به شي له پانې یې هم د مخ عکسونه اخیستي وو له صحت عامې بهر دا بد انتظار کېده چې له دروازې خړ رنګه وېډز موټر راووت ګورم چې پانه یې هم پکې کېنولې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم چینار راغوښتی و له دې وېډز موټر سره ځنګ په ځنګ روان شوم پانه یې دوه سرکې ته ورسوله هلته یې د تور غره موټر کې کېښوله زه ورته تر هغې تم شوم چې د پانې موټر تورغره ته او د جنایي موټر بېرته ښار ته راروان شو.

کور ته راغلم له اصف ننګ سره مې موضوع شریکه کړه، هغې په ملي امنیت کې له چا سره اړونده موضوع شریکه کړه.

د امنیت کس وغوښتلو موږ هم ولاړو له امر صیب سره مې ټوله موضوع شریکه کړه هغې د اړونده حوزې معاون راوغوښت سم پرې غصه و. ټول داستان مې ورته تېر کړ ه معاون ثبت کړ پانې هم ورسره زما په تلیفون ټولې خبرې شریکې کړې.

معاون بېلا حوزې ته نه وو رسېدلی چې پانې ما ته زنګ ووهه، لایقه هغه سپي زنګ کړی و وایي ماسره مینه وکړه که نه ټول عکسونه دې فیسبوکي خپروم.

تر هغې چې زه امر ته ووایم امر صیب وویل زه پوه شوم معاون یې بیا امنیت ته وغوښت او د ژر اجراتو امر یې ورکړ دوه ساعته وروسته معاون ماته زنګ ووهه ویل یې په جنایانو کې مې هغه کس پیدا کړ جنایي نه بلکې د ملي پولیسو ظابط دی شمشاد نومېږي قسم او قران کوي چې زما موبایل کې عکسونه او ویډیو نشته ما یې موبایل هم وکوت خو څه مې ونه موندل

ما ورته وویل دروا غ وایي.

معاون صیب وویل ښه ده څارنوالۍ ته به یې ور وپېژنو ما ورته وویل بیخي روغه خبره ده.

چې مې له پانې سره مشوره وکړه هغې وویل چې دا منډې ترړې مې له لاسه نه کېږي څه په بلا یې وهې پرېږده یې ما هم معاون صیب سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې وکړې او ورته مې وویل څه پرپړده یې معاون صیب.
معاون صیب لومړی زما ستایئنه وکړه او بیا یې په شمشاد زما او له پانې بښنه وغوښته او قضیه همداسې پاتې شوه.
پانې زنګ راوکړ ویل یې لایقه هغه بې شرمه خو دومره سوال زارۍ کولې زړه مې پرې وخوږېد زه پرې قار شوم چې د غوا لورې بیا دا خبرې ماته ونکړې،
لایقه کاش دا مسله رښتیا شوی وی، ولې؟
ځکه همداسې خو مې نه کوې پرې چې در تاوان شوی وای زما یې له نورو شرمونو سره څه زه مې خپل لایق غواړم او بس...
ههههه یاره پانکۍ نو هر وخت ستا طبیعت جوړ وي ګپ به لګوې او بیو لالې غړوې د غوا لورې لا خو !
ای ! ته یې ببولالې ګڼې خو همدا زما د زړه خبرې دي ته باور وکړه هیڅ مې له جنایانو وېره نه کېده ځکه زما دنیا زما تر خوا وه هغه یوه لنډۍ ده وایي:
د شپې خو ټول خلک ویده وي
د ورځې راشه چې تاوان درباندې شمه
پانې بس دا کیسې دې ماته تکراري دي زه درنه یوه پوښتنه کووم او ځواب یې سم دلاسه غواړم که نه بیا به دې کیسه خرابه وي
انیل او غرنی دې څه دي...؟
کوم انیل او کوم غرنی؟
هغه غرنی او انیل ریکشوان درښایم، لنډ او پاک ځواب غواړم، لایقه دا درته چا وویل؟
ته څوک څه کوې ماته ژر ځواب راکړه
افففففف.. ماته کس وښایه اول شابه نو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

لایقه دا د موبایل کیسې نه دي سبا کلي ته راشه تر له کېسه به درته وکړم که زما په خوله باور نه کوې بیا به مې له مور سره هم خبرې وکړې سمه ده نو.

ما هم ورسره ومنله ؛ شپه تېره شوه سهار د پاڼې پیغام راغی

سلام سهار پخیر لایقو

مننه کوروادان

چېرته یې؟

احمدزیو ستاپ سره یم

چې له ولسوالۍ راواوښتې زه هم له کوره راوځم د شېدو دوکان شاته راځه بیا پخیر

پاڼه نو د دوکان شاته د ښځو لپاره جوړ شوي ځای کې ناسته وه زه هم ورغلم دوکاندار مې وپوهوه کیناستم شېدې مې راوغوښتې پاڼې یې له څښلو انکار وکړ

زه پرې غصه شوم کېنه د غوا لورې...

پاڼې دا لاس دې ولې؟

هسې...

هسې نو دا کنول پکې څه کوي؟

پاڼې ویل ته لږ رانېږدې شه چې ورورانډې شوم جوش تبې نیولې وه اوحوحوحو... دا څه کوي د غوا لورې دومره چې ناروغه وې نه به راتلې راغلم خو ځکه ما ویل بیا به وایې چې بهانه کوې سیرم مې له لاسه لرې کړ او راووتم

ښه ډاکټر ته تللې وې

هو ویل یې چې ملاریا لرې

شفا دې وي ګرانې خو ډېره جوش تبه دې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۸۰

دا شېدې وخښه کنه

نه يې څښم لايقه که رښتيا ووايم روژه مې ده، دا څه لېونۍ خبرې کوې ناروغه هم يې او روژه هم..

او تر هغې نه څه خورم نه څښم چې تر څو مې زړه کې نيولی سوال رب قبول نه کړي

سمه ده پانګې زه درنه ځم سبا شايد کابل ته هم لاړ شم ترينينګ لرو اجازه راکړه ګرانې !

لايق جانه يو څو شېبې راسره کېنه چې دا زړه مې درباندې ارام شي، پانې ته ناروغه يې لاړه شه کور ته او ارام وکړه.

جان مې زما ارام يواځې او يواځې ستا په ليدو کې دی چې تا سره يم نو ډېره خوښه يم.

پوهېدم چې پانه په سخت حالت کې ده زما د خوښېدلو لپاره به يې په سترګو ډول ډول لوبې کولې، کله به يې وګډولې کله به يې زما په سترګو کې واچولې،زما لاس به يې په خپلو لاسونو کې کلک نبولی و. عجيب کيفيات وو په شونډو يې ترخه مسکا وځغلېده او له سترګو يې له ناچارۍ اوښکې راغلې دا وخت نو له ماسره هم هېڅ نه و ګونګ وم يواځې مې په خپلو شونډو د پانې په اننګو د اوښکو جوړ شوې لارې ورانې کړې

اجازه مې ترې واخېسته هغه کور ته لاړه او زه د ښار په لور روان شوم، پيغام يې وکړ لايقه پوهېږم چې څه لپاره راغلی وې ما کې هېڅ دم نه و او تا هم زما په حالاتو ليدو پوښتنه ونکړه. او نه دې موضوع ياده کړه خو ځه ته چې له کابل راستنېږې ما به خپل د ژوند ټوله کيسه له ماشومتوبه تر اوسه ليکلې وي او په ليکلي ډول به يې درو سپارم.

سمه ده پانې ګلې تا دې الله ج روغه کړي دا خو به ښه کار وشي، هو

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! /۸۱

لایقه داسې کیسې به واورې چې تا به یې فکر هم نه وي کړی.
سمه ده خوږې زه په تمه یم
سهار هیلۍ زنګ ووهه
چېرته یې لایقه؟
ما ورته ووېل کابل ته روان یم
ته لږ تم شه زه ښار ته درځم او یو څه درته په ثبوت رسووم بیا حیران شوم.
ښاا! راځه هیلۍ ته پخیر راشه ستا تر راتګه په تمه یم
هیلۍ راغله تالاشۍ چوک کې یو هوټل ته پورته شو هیلۍ نوغتې شنې سترګې وړه خوله غنم رنګه قواره او مناسب قد درلوده. دا نو ډېره چالاکه پېغله وه باجرآته خبرې یې کولې، نا څاپه یې سینې ته جوخت کړم زه وارخطا شوم هغه کارونه چې باید ز ما له لوري شوي وی دې کافرې (بچه بازې) ترسره کړه.
لنډه دا چې له شونډو مې وینې لاړې زه دې جرآت ته هک پک وم لکه زه چې جلۍ او دا هلک وي...
بیا یې نو غرني ته زنګ وکړ
وروره سلام
سلام سلام سلام هیلۍ ښه یې؟
شکرر دی ښه یم څنګه ده له پانې خبرېږې
هو ښه ده ان شاالله په دې څو ورځو کې به یې کوژده هم کړم دا به یې بیا خوند وکوري
ښاا! سمه ده دلته یو هلک دی وایي تاسره واده کوم واده ورسره وکړم که نه؟
ته ورته موبایل ورکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۸۲/۱

سلام علیکم وروره
علیکم سلام
وروره جوړ یې؟
زما له خور سره واده کوې خو ته څوک یې او له کوم ځای څخه یې؟
دا به درته بیا هیلۍ ووایي موبایل مې په غصې سره پرې کړ، د غرنۍ خبرو مې بلکل په پانې باور له لاسه ورکړ پورته شوم له هیلۍ مې اجازه اخیستله
کېنه مړه لاړ به شې موږ خو مره ستا ارمان کړی دی ته کېنه یو شپېه خو زه جدي وم
هغه هم راپورته شوه ویل یې ته صبر دا پیزار را په پښو کړم، له خپله بیکه یې بادي سپری راواخېسته پرش شو چې زما په سینه یې وشیندله ورو ورو رانېږدې شوه یو لاس یې زما له غاړې چاپېر کړ او په بل لاس یې زما لاس تر خپلې نرۍ ملا راچاپېر کړ. کلکه راغاړې وتله.
له ځان نه مې تېله کړه کنځلې مې ورته وکړې ویل یې خبرې مه کوه که نه خلک درباندې راټولووم.
زه ترې روان شوم هغه هم راپسې سیخه راروانه شوه زیاته یې کړه ته اوس چېرته ځې؟
کابل ته پخیر...
زه هم څم بیز اکمالاتي ته سبا مو یو ورځینی ورکشاپ دی هغه اخلم بیا به څم کور ته، مخه ښه مو وکړه.
زه د کابل موټر کې کېناستم خو فکرونه مې بیخي بل ډول وو یو اخې د پانې په هکله فکرونه، حیران وم.
غوږې مې په غوږ کې کېښودې او د شاه فاروق کاکړي مې اورېدې په دوو لارو کې حیران پاته وم چې اوس څه وکړم(؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیغام مې ورته پرېښود چې جان مې اوس څنګه یې؟
لایقه ته څه فکر کوې بې له تا به څنګه یم...؟
ولا که رښتیا ووایم پانې دستي هیڅ فکر نشم کولی، یو څو پوښتنې مې ذهن کې اورې را اوړي او ځواب یې ډېر اړین دی او د دې سره یو څه مې ظاهراً هم ولیده.
پانې ته د بل چا سره مینه لرې او واده دې هم ورسره کیدونکی دی ماسره دې عجیبه لوبه وکړه...
چپ چپ چپ لایقه دا څه وایې لږ مې زړه خوړین دی، چې اوس تا هم راسره شروع وکړه او د دې سره داسې فکر ته کولی شې چې زه به تاسره خیانت وکړم؟
پوهېږم یو څه ستونزې شته دی او دا زما له مجبوریو استفادې دي چې کېږي.
خو ټوله کېسه درته په لیکلي بڼه درکومه ستا ټول سوالونه به در ځواب کړي، او نور د خدای لپاره له ازارولو مې خوند مه اخله د دنیا په مخ یو تا لرم او نور مې څوک نشته که زما لپاره مانه نه قرارېږې نو د خدای مخ ومنه چې نور بس کړه مه مې زوروه.
او رښتیا لایقه د مرکې کار دې څنګه کړ؟
دلته یو ډېره لویه ستونزه ده نور کار زما له وسه بهر دی، باید په دې نېږدې ورځو کې جرګه راولېږې زما د غوښتنې لپاره که ستاسې د کور یو ماشوم راشي نوره زه پوهېږم او زما کار ؛ ته بیا ترې بې غمه شه
پانې ګلې ! زه اوس نه یم چمتو ځکه له یوې خوا مې مور مرګونی حالت لري ،او بله خوا ځینې ستونزې دي لږ وخت ته اړتیا شته.
ګوره لایقه ته به داسې فکر کوې چې پانه ډېره سپکه انجلۍ ده، خو داسې نه ده ما به نن او سبا کې درنه ورکړې زه نور هیڅ نشم کولی بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

به نه ته زغم ولرې او زه خپل د حال هېڅ نشم ویلي، آیا ته دا زغملی شې چې زه د بل کور میرمنه شم، ته دا څنګه پښتون یې چې ما بل انسان خپلې خواته واچوي او مینه دې ستا یم
ګوره پاڼې زه هم ستونزې لرم، زه هم د دې لیونۍ مینې یو اړخ یم که تا مینه کړې ده نو ما هم کړې ده، ته فکر وکړه مور مې په کوم حال کې پرته ده څنګه کور کې یاده وکړم چې زما لپاره په چا جرګه شئ...
افففف خدایه ! صبر را کړې
خو ګوره لایقه چې سبا ماته د ملامتې ګوته ونه نیسې، ما درته د وروستي ځل لپاره وویل بیا یې نه وایم نوره نو ستا خوښه
سمه ده پاڼې چې ته زما ستونزې نشې درک کولی نوره ستا خوښه ده اجازه ده درته...
د پاڼې ځواب ورک شو، ما هم موبایل جیب ته کړ ناوخته مازیګر کابل ته ورسېدم. تر ماښامه د پاڼې کوم پیغام رانغی سودا مې شوه سخت زیات خواشینی وم د وړانګې نمبر مې ډایل کړ خو د هغې تلیفون هم بند وو فکر مې وکړ بله داسې شماره مې ذهن ته رانغله چې د پاڼې پوښتنه ترې وکړم نو د هیلۍ شمېره مې کېکاږله
سلام سلام لایقه !
علیکم سلام له پاڼې معلومات نلرم زړه مې خولې ته راغلی یو څه وکړه لایقه کېسه کې یې مه اوسه
نه کېږي هیلۍ هله نو یو څه وکړه
سمه ده زه به یې له چا معلومات وکړم
هیلۍ مهرباني به دې وي حتمي راته معلومات راپیدا کړه
سمه ده
زه په تخت کې اوږود اوږود وغځېدم سګرټ مې ولګوه ساړه اسویلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راڅخه کېده، چې په دې کې د موبایل سکرین وپړکېد ژر ژر مې ځواب ورکړ:

لایقه ! هغه مرداره خو په روغتون کې بستر ده وایي څه یې خوړلي، چا به بیا د کوم یار پیغور ورکړی وي دا لس مړیزه لس یاران لري.

هیلۍ له نورو خبرو تېرېږه ته دا معلومات له چا وکه؟

ما یې د مور ستوریه شمېرې ته زنګ کړی و دا یې د مور خبره ده

هیلۍ شمېره یې راکړه

ماته یې شمېره راکړه هله نو

شمېره مېره نشته زه چاته د چا شمېره نشم ورکولی

وایم شمېره راکړه هیلۍ له تا مې دا هیله نه درلوده

ته صبر لایقه زه بیا اړیکه ونیسم تا ته به خپله پانه زنګ ووهي ورسره وغږېږه

سمه ده ژر کوه نو

● ● ● ●

مرګونی انتظار اوږود شو...

سلام لایقه پانه سخته شوې ده د ولسوالۍ له روغتونه یې د ولایت سیمه ایز روغتون ته وړې ده او مور یې پاتې شوې ده د بل چا شمېره نلرم چې ورته ستا په هکله ووایم، دا به څنګه شي؟

اړیکه مې پرې قطعه کړه وضیعت مې بیخي خراب شوی و بل ډول ژړا راتله ډېره ناهیلي موجوده وه لاره رانه ورکه وه، څلور ورځې مې له پانې خبر نه درلود. خو بس څلور ورځې مې کابلي جهنم کې تېرې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

...

په څلورمه ورځ وړانګې زنګ وکړ شروع يې وکړه
د بېرې بدې خبرې يې وکړې، ته څانته انسان وايې د پانې له ژوند سره دې لوبې وکړې ته وګوره کوم حال ته دې ورسوله کافره څوک داسې کوي؟
ما هم حوصله ونکړه څه چې مې په خوله راغله ټولې ستغې سپورې مې ورته بيان کړې او اړيکه مې پرې کړه.
ساعت تېر نه و چې له يو نابلده شمېرې زنګ راغی
رپ رپ غږ، بد ټوخی، ژړا او سلګو غږونه راتلل زړه مې له سينې رابهر شو دا مې نو د جانان غږ و نيغ په تخت کې کيناستم
هلو هلو ! پانې ته ښه يې پانې وه زما پانې، له سترګو مې د اوښکو باران جوړ شوی و. دا سېلاب له څلورو ورځو را ټول شوی و اوس يې لاره پيدا کړې وه
د پانې د زړه زور مات شوی و.
غږ يې داسې و لکه د بدرنګه ځنکدن سلګۍ چې وهي، ما دومره واورېده چې يې وويل (لايقه زه اوس ښه يم ته مه خفه کېږه)....(!)
نوره نو اړيکه پرې شوې وه ما په هلو هلو ټوله کوټه په سر اخيستې وه، ما ته اوښکې او په کوټې کې ښکته او پورته منډې پاتې وې
فيصل جان چې اصلاً له بدخشانه دی زمونږ کابل د دفتر مبلغ و، زما حالات يې درک کړی و زما خواته راغی تر څنګ مې ودرېد.
(لايق جان کدام ګپ خو نيست، چرا جګرخون استی)
فيصل ته مې ټوله کيسه وکړه هغه ډېر زيات خواشينې او خفه شو، په دری ژبه يې راته وويل راځه چې دننه لاړ شو د يوه مشاور سره يې راته وخت واخيست د روحي مشاورې مشاور سره مې مشاوره وکړه نسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مخکې مې لږ حالت ښه شو.
مانښام د پانې زنګ راغی له خوشالۍ مې په نڅا شروع کړه موبایل مې ښکلولو ژر ژر مې ځواب ورکړ
زما ژونده سلام اوس څنګه یې ښه یې تکلیف خو دې ډېر شوی نه دی وه زما پانې؟
پانې په قرار وخندل او ویل یې لږه حوصله وکړه هو زه ښه یم شکر دی همدا اوس کور ته راغلم پوره له یوه پنډ دوا سره ستا خبریدا اړین وو ځکه مې خبر کړې کله پخیر له کابله راستنیږې؟
که د الله خوښه وه په پنځمې نی درځم
ښه بل ښه خبر دا دی چې جمعې ورځ زما د ژوندون وراره د سنت مراسم دي ګډون خو پکې نشې کولی خو خبرول دې حق و، ځکه چې څوک دې ونه پېژني.
امممم ډېره ډېر مبارک شه مراسم مو پخیر شه!
داسې وګڼه چې لایق په ملي پوخ کې دنده لري، په هلمند کې پروت دی او دلته د ژوندون د سنت مراسم دي خو خفه په دې یم چې ژوندون ماته هم ډېر ګران دی د هغې د حق ادا کېدنه راڅخه پاتې کیږي نو...
نه لایقه ناجوړه عمه لري، صحت مې چندان ښه نه دی خو د هېڅ شي کمی به نه وي
هر څه ورته چمتو کووم ماته ډاکټرانو اجازه نه راکوله، خو د مراسمو مو ورته وویل ځکه له کابله او پېښوره مو میلمانه او خپلوان راځي یو اونۍ مخکې مو خبر کړي وو.
زه به د جمعې په ورځ کلي ته درشم مراسمو کې ګډون نه کوم خو ستا د خوښۍ لپاره به ستاسې له کوره زیارت وکړم پانې.
سمه ده لایقه راشه زه به ستا په تمه یم په لاسونو مې نکریزې کېښودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورغوي مې LLP ولیکه..وه لیونی LLP څه مانا؟

L یعنې لایق L یعنې LOVE او P یعنې پانه...

ههههه...

ولې دې وخندل لایقه؟

هسې !

هسې مه خانده دا درې توري زموږ د مینې لنډیز شو

سمه ده، او بل دا چې لایقه مور مې راته امیل ګوتمې او هر څه اخیستې خو نه یې کاروم ځکه په غاړه مې تا راوړی امیل دی او له دې بل ښه په ټوله نړۍ کې نشته

ای د غوا لورې اهغه خو به نور زاړه شوي وي وه یې باسه ګوزار یې کړه

چې لایقه بیا داسې خبره ونکړې کله چې مړه شوم هم راشه ستا امانت به مې په تن وي او یو میخکی مې په پزه نه دی ځکه د هغې غمی غورځېدلی دی غمی او ډنډر دواړه مې ساتلي دي دې سنت ته به یې جوړ کړم.

هههه د کباړي لورې !

ښه ده چې یم تا ته یې څه نو ته ولې سوزې؟

سوزمه نه د پوډري لورې ! ستا لیونتوب ته حیران یم

بس زه همداسې لېونی ښه یم او ته خوشاله ؟!

ښاا! زه ویده کېږم

صبر شه د غوا زویه ! اوس ښځې سندرې وایي درباندې سندرې اورم

هههه سمه ده خو ته به هم سندره وایې او هم به پکې نخښېږې

زه به دې د دواړو باقي شم پیره

ښاا! نو ویده شوم

مه ویده کېږه وایم صبر شه لایقو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه ویده کېږم چې پروګرام پېلېدو بیا را ته خبر راکړه زه به ویښ یم سمه ده ګرانې؟

سمه ده لایقه مسکال درکومه پیسې نلرم بیا زنګ راووهه

لس بجې به وې چې مسکالونه راغلل زنګ مې ووهه د چمبې او خانک غږونه راتلل یوې ښځې غږ وکړ چې دا سروکی واچوی چې

ګود ر ته مه څه زر زري شال دې لمدیږي

وه ګلالۍ ؛ ګلالۍ زار زار یخ شمال لګیږي

او ویل یې چې زه به ورته تاوه شم د سندرې په جریان کې دوه درې ښځو ځان سابه ساته کړ.

سندره خلاصه شوه خو د چمبه مارې ګوتو خاربښت کوه، د خبرو په وخت یې هم میده میده چمبه وهله او نری نری ترنم به یې ورسره کولو.

فکر کووم پانه د چمبه مارې سره خوا کې ناسته وه بل سروکی یې دا راونیوه چې:

تور لونګ داني داني

په سینه وهي تالونه

ځار دې شم له سپینې خولې

په لنډۍ زنه خالونه

له یوې خوا یوې ښځې په شینکۍ غږ راوکه چې پانه را میدان ته کړئ، پانې د بر عذرونه وړاندې کړل خو چا ونه منل موبایل یې په لاس کې نیولی همداسې یې دوه چرخه ووهل په دریم چرخ یې پښه ونښته او راولوېده. خنداګانې شوې زه هم له خندا شین وم پانه په بله کوټه د ننه شوه ساه ساه وه ما ورته ویل ولې د غوا لورې؟

ویل یې ما درته نه ویلي چې څه ته راباندې خلک خندوې ما نو کله نڅا نه ده کړې او نه یې کوی شم. کله چې پاڅېدم موبایل ته مې پام شو ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۹۰
ویل دا هر څه خو ته اورې وارخطا شوم، له تاثیر لاندې راغلم له پښو مې دم وخوت درز شو راولوېدم هههههه...
د غوا لورې..
باور وکړه لایقه کله مو چې روغتون کې د فراغت مراسم وو، په هغه شپه مو بد حال را اخیستی و، چا څه کول او چا څه ما له ځانه سرې جوړ کړې و همداسې په ګډا تالار ته رادننه شوم.
ټولو انجونو منډې کړې چې دا څوک راغی وروسته مې ورته وخندل چې زه یم یوې ملګرې مې راته وویل راځه زه انجلۍ او ته خو هسې نه هم هلک یې یو ځای ګډېږو ما ورته وویل سمه ده.
هغه چې څنګه تاوه شوم په چپرکټ کې مې لمن ونښتله او په بل مخ را وغورځېدم، ډېره خیجله شوم اوس یې هم ملګرې راته یادوي او اوس دا کار هههههه توبه توبه..
ای ناروغه ښځه یم ماته چا ویل چې د روغو ښځو پېښې کوه په شرمو وشرمېدم لایقه!
لېونۍ په همداسې ژوند کې لذت او خوند وي
سمه ده زه نو اوس وځم چې څوک شکې نشي او ته هم ویده شه سبا موږ ډېر بوخت یو که وخت مې پیدا کړ زنګ درته کووم کنه خفه نشې نو ښااا سمه ده ښه شپه.....الله په امان
سهار دفتر ته ولاړم دا نو زموږ د سیمینار وروستۍ ورځ وه په دې ورځ نو پانې مسج او مسکال ونکړ د شپې لس بجې جلال اباد ته راورسېدم پانې ته مې پیغام پرېښود چې زه جلال اباد ته راورسېدم
سهار چې راپاڅېدم د پانې پیغام راغلی و لایقه شکر چې پخیر راغلی یې ښښنه غواړم موږ میلمانه درلودل سبا پخیر راشه خو پام چې د نارینوو په مراسمو کې ګډون ونکړې پښتون او څراغ دې پېژني چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! ۹۱/۱

کوم جنجال را پېښ نشي

چې راورسېدې که موقع وه د انګړ مینځ کې درېږم ته به مې له کوټې

ووینې او چې په کوټه کې تېر شوې زما اروا به تازه شي جان حتمي

راشه سمه ده جان مې

سهار درځم که ژوند و

سلامونه سهار پخیر سوډانه !

مننه د کوچو غونډاریه ستا دې هم پخیروي

مننه کوم

کوه چې کوې یې؟ !

هلکه د فضول خبرو نه تېرېږه راځه چې هملته ځو

کور دې وران شه بیګا له کابله راغلې او اوس له شنه سهاره هلته ، د

عاشقانو نوم دې وشرموه هههه

د ډاکټرې د وراره د سنت ګیرۍ مراسم دي نو ځکه ځو سوډانه

یه هلکه ! په چا مو ونه ډبوې

نه راځه په چا کار نه لرو

پوره زر افغانۍ به راکړې د څلور سوه به تېل واچوو او نورې به کور

کې ورکړو

څه ګورو به د ډمې ځویه حرکت وکړه ریکشه ده څه تیلر خو نده

سمه ده.... لایقه زه د مرکز دوهمې دروازې ته راورسېدم

د غوا ځویه زه اولې دروازې ته راورسېدم ... داسې دوهمې کوټې ته

راووتم ته هم ژر راشه چې ناوخته دی

ای هلکه ! چیناره سګرټ لرې؟

د مور ځویه د سګرټو کیسه کې مه اوسه د جنسنګو غم کوه چې مثلې

مو قوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ۱/ ۹۲

سمه ده غاړې ته ودرېږه واخله په خاورو مور شې
ستا تګ راتګ راته په پينځه زره افغانۍ تمامېږي
د مور ځويه دعا کوه چې ستا غوندې قوارې زه په وخت ورم او راورم
که نه تا ځوک په لس زره هم نه وړي
هههه ډېر د نه سړي ځوی يې !
د مور ځويه په دې جنسنګ کې خو يې دومره کم اچولی و ؟ !
د غوا ځويه مزل وکړه تا راته ايله خپلې کيسې شروع کړې دې ټيپ دې هم کار نه کوي
په ټيپ څه کوې زه يې درته په ژوندۍ بڼه وايم لايف يې واوره
نه صبرېږي ياره بې له تا زړه سره څه وکړم
رايې وستم ستا کوڅې ته بيا زړه سره څه وکړم
ډېرې که توبې د ښکلو يارانو نه کړم
ماته کړې توبه راباندې بيا زړه سره څه وکړم
وا د کوچو غونډاريه دا خو راورسېدو
دا رېکشه خيبر دوکان مخې ته ودروه
سمه ده
وا هلکه خيبريه ريکشې ته ګوره
لايقه مخکې شه نو کور يې لرې دی که نېږدې ؟
وريجې او غوښې به ترې ووهو نور يې مور ... هههه
راځه غوښه مښه نشته يو اځې په لار تېرېږو او بېرته راځو
دا نو څه شی شو پاڅه مړه ! ههه
يه هلکه ! جينکۍ دې جينکۍ ؟ !
راځه دا به د ډاکترې ميلمنې وي
بووووو دا څه بلا ګانې دي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۹۳
د افريقې زرخانګه به پرې وبښې
سوړانه مخامخ وګوره
کوم خوا ؟
هغه مخامخ وګووره د غونډۍ له لورې چې راښکته شوې
او په خدای د مور ځويه دا زهر ګنده افغاني والا ډېر عجيبه شی نه دی؟ !
او په خدای بچيش ماته لکه چې خدای د ورانګې بدل راکړ
مور د ورانګې.... دغه دی شی !
لايقه سم لاندې باندې ورته وګوره بيا يې ننبې پانې ته ووايه چې شی وانه لوزي
نه شي الوتی راځه همدا د ډاکترې کور دی دا ښځې چې وردننه شوې
موبايل يې ځواب نه کړ؟
نه بوختنه به وي
خو دوی د سنت ګيرۍ نه پور واده جوړ کړی
شنه دې کنه يوه لکۍ نه لري؟ ! ههه راځه چې ځو دوډۍ به هوټل کې وخورو بيا به ښار ته حرکت وکړو.
سلام لايقه پانړه يم دا مې د مور شمېره ده زما موبايل شملې په اوبو کې غورځولی اوس کار نه کوي، تا څه وکړه؟
ما دا وکړه چې اوس بېرته په لار يم د ښار په لور
دروغ مه وايه !
د غوا لورې که يې نه منې له سوړانه پوښتنه وکړه؟
افففف خدايه دا څه وايې دا څه وشو؟
ما ځراغ پوه کړی و چې بېرون اوسه کله چې دې لايق ولید ، بيا ماته ووايه
پانې ته عجيبه خبرې کوې اول دې ويل چې ځراغ او پښتون دې ونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې اوس وایې چې ما څراغ پوه کړی وه.
هغه ما ولید خو ژر مې پزې ته ماسک واچوه، له ماشومانو سره په جنجال اخته و.
لایقه له زړه مې یو خدای خبر و د ټول واده شویو مېړونه راغلي وو زه د کوټې کونج ته ولاړم، ښه د پر مې وژړل چې کاش لایق هم راغلی وی که یې نه منې له غونډۍ لوري ځلور انجونې راغلې، د یوې زیړ افغاني ګنډ په ځان و د پره لوکسه وه.
ښاااا بس کا هغه څه ګړینګنه ده، تاته هسې پردۍ ښځې ښې ښکاري!
چې شه د غوا لورې د چینار خوښه شوه هههههه
ههه بیا نو ښه انجلۍ ده د کاکا لور مې ده، او خاطره نومېږي زما او ستا له اړیکې خبره ده هره ورځ راځخه ستا پوښتنه کوي
ښاااا سمه ده زما کار دې څنګه کړو؟ د څه کار؟
تاچې وعده کړې وه چې ته له کابله راځې ما به د ژوند ټوله کیسه لیکلې وي در به یې کړم.
ښااا پوهه شوم لایقه خو ته پوهېږې چې ستا له تلو نه وروسته، زما ټولې شپې په روغتون کې وې.
او چې راغلم نو د ژوندون ښادي وه، نو څنګه مې لیکلې وی او کله مې لیکلې وی... چې دا میلمانه لاړل وه به یې لیکم خو شاید څو ورځې مې موبایل هم بند واوسي ځکه موبایل مې خراب شوی تر هغې چې بل موبایل پیدا کووم د مور په موبایل به دې احوال اخلم.
سمه ده خوړې خو کېسه دې هېره نشي چې زه ورته ښه سخت په تلوسه کې یم.
په سترګو د اوس لپاره ښه وخت او ښې چارې درته غواړم او ربښتیا په لاره کې دې د ځان خیال کوه زه دې ځارلی نشم مور مې موبایل غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعاو کې مې یاد یې د خدای په امان...

پوره دولس ورځې دې مینځ کې تیرې شوې د پانې د مرګ او ژوند درک نه لګېده، فیسبوک مې خلاص کړ د ملګري علي شباب په وال څو له درده ډکې کرښې لیکل شوې وې هغه لیکلي وو:

(شېبه شېبه په بې صبرۍ او وارخطایۍ سره مسنجر ته سر ورښکاره کووم، خو ستا سلام کلام نشته مرم درپسې.

نازولیه جانانه ! ډېر درپسې خفه یم

څه وکړم یوازې اسویلي راپاتې دي، بس دی راشه د تلیفون سکرین مې وپړکوه راته ووایه له تا نه ډېر په تا پسې خفه یمه زه یې چې تر هغې لیکم ته راته مخکې ولیکه چې (مینه درسره لرم)

ستا مئین بې تا هېڅ دی.

مینه او درناوی

د علي شباب دې لیک نو بېل درد راکړ، دې لیک څکه د کیفیاتو په حدونو ګډ کړم، چې دستي زما حال همدا و لکه علي چې زما له حاله خبر وي.

او زما درد یې انځور کړی وي دا وخت نو د درویش دوراني دا بیت مې خولې ته راغی:

بېلتانه دې د هر چا په غم شریک کړم
یار د بل دی رومي او زه ورپسې ژاړم

څوارلسمه ورځ د پانې د مور په شمېره پیغام راغی

ژر ژر رانېغ شوم موبایل بلا وهلی مې هېنګ شو، ما هڅه کوله چې ژر ژر یې ولولم خو موبایل کار پرېښود.

بل ډول مې عصاب ګډوډ وو، خو پیغام مې ولوست

(وبښه لایقه ډېر څنډ مې وکړ تا سره له خبرو دوه ورځې وروسته مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ زما ژوند د بل چاپورې محدود کړ. هغه هم هغه څوک چې ته يې د غرني په نوم پېژنې، په وجود کې مې يو ګوته روغ ځای نشته ووهل شوم پلار په تودوو چړو وداغلم ورور زندی کړم همداسې بې هوشه شوې وم.

چې تر هغې په حال کې کېدم نو زما دسمال يې ورکړی و. تر دې وخت په کټ پرته وم بېګا راکې لږه شيمه راپيدا شوه ستا لپاره مې په مختصر ډول يو څه وليکل ډېر څه به پاتې وي.

خو په هر حال اړين موضوعات پکې ياد شوي دي، بل دا چې ما ادبيات نه دي لوستي ساده خبرې دي خدای دې وکړي چې ته پرې وپوهېږې، يو دسمال مې هم درته جوړ کړی، کار يې لا پوره نه دی خلاص همداسې نيمګړی يې درکوم شايد دا زما او ستا وروستی ليدنه شي ځکه زه نه غواړم چې نور ژوند وکړم سبا پخير راشه چې امانت دې دروسپارم).

سمه ده پانې خو دا چې ته موبايل نه لرې دا به څنګه شي؟

زه به لس بجې له کور دروو‌ځم ته هغه د شېدو دوکان سره په تمه شه سمه ده

او بل دا چې پانې زما او ستا د مينې دوه کلونه برابرېږي ايا کوم داسې ارمان بې له دې چې زما نه شوې کوم بل څه لرې چې ما نه وي پوره کړی؟

اسوېلی...هو !شته

څه دي راته يې ووايه، ژوند به مې هم درځار کړم

يو دا چې ته ناروغ شوی وې بايد روغتون کې دې خدمت ما کړی وی.

بل دا چې ته راغلی وې او زه ناروغه وم ما ويل تا به زه ښکل کړم او ته به ما په غېږ کې ونيسې، خو نه په ما کې ساه وه او نه تا ځان ته نېږدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړم زما لپاره به له دې نه ښه د زړه لوی بل ارمان نه وي.
او یو څه بل هم شته هغه دا چې تا غوښتل چې زه او ته به بیګا ته خیالي واده وکړو، تا له ښاره شمعې او ګلان راوړل د سینډ په غاړې دې په ګلانو زما نوم ولیکه، شمعې دې بلې کړې قضا ماښام و.
ما سره جوړه واچوله، په لاسو مې نکریزې ولګولې مراسم مو پیل کړل په تلیفون دا هر څه د پر ښه روان وو، یو او بل ته مو د پړې ښې لارښوونې کولې تا چې زه قبوله کړم ما د قبولیت دوه پړاوه تېر کړي وو چې په دریم پړاو کې مې مشر ورور سپین غر راننوت.
موبایل یې راځخه واخیست نکاح نیمګړې پاتې شوه، که څه هم دا د یو کال مخکینۍ کیسه ده خو باید سبا یې دریم پړاو تکمیل شي.
زما دې بدو ارمانونو ته په سترګو کې اوښکې ډنډ وې، له خولې مې اخو تړوخ نه خوت بس مړ وم ساه راځخه وتلې وه یو ژوندی لاش پاتې شوی وم بیخي مې وضیعت خراب و همدومره مې له خولې ووتل وه زما ګراني پاڼې دستي ښه وخت سبا سره خبرې کوو... اړیکه مې پرې کړه
له ځانه سره مې ویل خدایه کاش زه په ابدي خوب ویده وی کاش زه خوب ګورم کاش پاڼې ماته هر څه دروغ ویلي وي.
په همدې کې د وړانګې شمېره د موبایل په مخ وپړکېده ما یې هم شمېره اوکی کړه.
په زاریو مې ورته پیل وکړ چې وړانګې خیر دی راته ووایه چې پاڼه دروغ وایي خیر دی، ژر کوه هغې په کړس کړس وخندل او زیاته یې کړه.
ته لېونی عجیبه سړی یې تاته خو څوک ټول عمر نشي کیناستلی، تا خپله په ځان وکړه بس زما درد، غم او غصه بیخي له کچې ووتل له

(c) ketabton.com: The Digital Library

قهره توراو شین شوم اړیکه مې پرې کړه ورباندې په دې سختو حالاتو کې بې حاله شوی وم...

سهار مې چینار اصف ننګ او نثارخان شینواری له ځانه سره واخیستل تور غر ته روان شوم، نهه بجې هلته ورسېدم شېدو دوکان کې مې واړول سوچونو پسې اخیستی وم.

ځان راته بل ډول ایسېده اریان دریان وم د دنیا ټولې سترېیا نن د یوه ناکام سړي په اوګو اېښودل شوې وې.

شپېه وروسته یو مات وجود رابښکاره شو، بې مجاله راروانه وه دا بل څوک نه زما بایلل شوې پاڼه وه.

پرده مې کش کړه د رارسېدو سره سمه راغاړې وتله، سلګو نیولې وه ښه ډېر یې وژړل ما ډاډ ورکړ کیناستو مخ مې وروړاندې کړ چې دومره مې ښکله کړه چې تر څو مې په اننګو کې وینې غوټه شي.

هغې هم همداسې وکړل بیا مې د خپلې سینې پورې کلکه ونیوله له سترګو یې بې واره اوښکې را روانې وې د اوربل لام یې اوښکو په اننګي پورې نښلولی و.

بیا مو د نکاح پاتې برخه تکمیل کړه د دې سره یې په اشاره وویل زه ځم کورنۍ مې څاري څوک رانشي.

دا چې په لومړۍ لیدنه کې مې لایقه په خولې اخیستو خفه کړی وې اوس خوله رانېږدې کړه.

چې زه یې درنه خپله واخلم دخولې په اخیستلو یې غبرګې غبرګې اوښکې په اننګو راغللې، ښاااا نو لالیه په ځان پام کوه زما د یوه ځانګړي ارمان په خاطر ژوند وکړه زه شاید په شمار څو ورځې واوسم ځکه یو مې ته له لاسه ورکړې او بل هغه غرني له ځانه لېونی سپی جوړ کړی زما د پرله پسې انکارونو؛ د پلار ورور رویه او درونه ولور د هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه اووایم او که د میني په نوم یې چې کوم ،تور پورې کړی و.
له ماسره په دښمنۍ بدل شو اوس په موبایل کې راته ډول ډول ګواښونه کوي لکه د ولور غچ اخیستل زما وژل وروسته له واده نه ؛او آن تر طلاقه مې ګواښي؛دا چې زما پلار په غرني زیات ولور ایښی او غرنی یې د ورکړې توان نلري پدې ډول اوس ماته پلمې جوړوي لا بقه.
پاڼې ما چې څومره فکر وکړو نوره هیڅ خبره نشته، خبره تولهٔ د ولور ده د دې ستونزې د حل لپاره له ماسره یوه لاره شته هغه دا چې زه به په خپله خوښه راشم ځان به د غرني په لاس کې ورکم غرنی دې د اختطاف په نامه ما وساتي پدې سره کولی شي چې ستا د ولور پیسې زما له کورنۍ ترلاسه کړي ترڅو دا ستونزه پای ته ورسېږي!
نه لایقه داسې نشي کېدی! زه بې لدې هم له هغه وحشي سره ژوند تېرول نه غواړم چې څه کوي ودې کړي دا چې زما د ژوند پای شپې دي نو واخله دا نیمګړی رومال او دا دې کېسه..

.

.

.

ستا پاڼې د ننګرهار په کامې ولسوالۍ کې دې نړۍ ته سترګې پرانیستيې د ژوند پینځه کاله مو همدلته تېر کړل له هغې وروسته مو د ننګرهار ولایت بتي کوټ ولسوالۍ ته کډه وکړه د پلار او نیکه ټاټوبی مو تور غر دی.
دا چې له کامې څخه مو بتي کوټ ته کډه وکړه، نو همدلته کورنۍ مې په یو منځني ښوونځي کې شامله کړم ډېر ښه او خوشاله ژوند مو درلود پلار مې بزګر و.
او مور هم ورسره مرسته کوله د وخت په تېرېدو خپل کلي ته راستانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۰۰
شو، ژوند مو په پلرني ټاټوبي کې اختیار کړ، پاتې زده کړې مې دلته بشپړې کړې.
په ۱۳۹۴ه ش کال کې مې په یو طبي علومو انستیتیوت کې د قابلګۍ په څانګه کې زده کړې پیل کړې، او په ښه درجه ترې فارغه شوم.
د فراغت سره سم مې د ننګرهار په عامه روغتون کې دنده ترلاسه کړه، خو په ژوند کې مې یو څه ستونزې راغلې زما اړیکې له پلار او ورور سره خرابې شوې ځکه زه لوستې وم ما غوښتل چې کورنۍ مو سالم پرمختګ وکړي خو دوی زما له دغو هڅو ناسم تعبیر واخېست.
له دوه میاشتې دندې په جریان کې مې یوه ملګرې راپیدا کړه، دا ملګرې مې په یوه هلک مئینه وه د دوی ترمینځ ستونزه راغله دې ملګرې مې ماته د خپل یار کیسه وکړه او د هغې د تلیفون شمېره یې هم راکړه چې د اړیکې په جوړښت کې ورسره زه مرسته وکړم.
هلک ویل چې د جلۍ ژوند خراب نشي، ښه به دا وي چې سره جلا شو.
ځکه زه د وینې سرطان لرم... هلک له پیل او پای ټوله کیسه ماته تېره کړه، ماته یې د ناروغۍ ثبوتونه راوسپارل او ما جلۍ ته وسپارل، اخر جلۍ او هلک موافقې ته ورسېدل هلک د درملنې لپاره خارج ته ولاړ ماته یې خپله خور او زه ورته په ورور مخاطبه شوم.
زه ورته ځکه تر اوسه ډېر احترام لرم، چې له ما سره یې ډېره مرسته کړې ده زما خپل ورونه هم شته چې یو لوی او نور کوچنیان دي.
د مشر ورور سره مې اړیکه جوړه نه وه د کور ټول مسولیتونه مې خپله واخیستل پلار مې په لومړیو کې ځان د نظام په لیکه کې شامل کړ دا چې ورور مې ما سره ضد درلود د ښځو له زده کړو سره وران و.
پلار مې ژوندی دی خو په مړي یې ځکه حسابووم چې د یوه پلار مینه یې موږ ته نه ده راکړې، په خپله خوښه او د ورور په خوښه کارونه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور ته هر وخت هېڅ په هېڅه غصه وي خو زه يې لړ لړ مخالفت کووم.
زما د پلار تر ټولو بد عادت دا دی چې پيسې يې له هر چا ډېرې خوښې دي، دا چې زه هم د ځوانۍ موسم کې وم، خلکو به زما غوښتنه کوله خو ما نه منله، ځکه د زياتو زده کړو ارمان مې درلود.
له ورځو څخه يو ورځ مې مور ډېره ناروغه شوه، زه هم جوړه نه وم د ښار په لوري مې حرکت وکړ.
کوچنۍ ورور راسره و تر څو مور ته له ټاکلي ادرسه درمل راوړم، په هغه وختونو کې زه سمه په ښار کې بلده نه وم، لږ څه وګرځېدم خو ډاکټر مې پيدا نه کړ.
د ستنېدو پر وخت د ملي امنيت يو کس را مخې ته شو، او را څخه يې پوښتنه وکړه څنګه دلته ګرځې امنيتي اظهارات دي، رښتيا هم ډېر تدابير نيول شوي وو ځکه سبا د افغانستان د خپلواکۍ ۹۲ مه کليزه او جشن و.
د ښار واټونه په بيرغونو، شاه امان الله خان او د ولسمشرمحمد اشرف غني په انځورونو لا ښکلي شوي وو يعنې؛ جلال اباد ښار د يوې ښکلې ناوې په څېر سينګار و.
ما ورته وويل وروره ! ډاکټر ته راغلې يم خو را څخه ورک دی که ته يې پېژنې معروف مخلص نومېږي، هغې هم ونه پېژنده.
د دعا په نوم روغتون ته د ملي امنيت کس يوړو دا روغتون د بهسودو پل هغې خواته موقعيت درلود.
کتنځي څخه په راوتلو يې له ماسره تليفون ولید، له ما يې شمار وغوښتله او ما هم ورکړه، ځان يې ډېر مهربان وښود. دا چې زما دنده نه وه عامه روغتون کې مې استعفا ورکړې وه.
ياد کس زما د شخصي ژوند په اړه پوښتنې وکړې او ما هم ورځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، راته يې کړه که ستا خوښه وي دنده به درته پيدا کړم زه هم خوښه شوم، د سر په خوځولو مې ومنله.
کور ته راغلم.
څو ورځې وروسته د ملي امنيت کس زما اسناد او عکسونه وغوښتل، ښار ته لاړم د دوو نورو ملګرو سره يې خواته ورغلم، اسناد مې ورکړل او بېرته ترې لاړم.
څه موده وروسته يې بيا زنګ ووهه د واده غوښتنه يې وکړه، ما ترې وخت واخيست د وخت په تېرېدو راته ثابته شوه چې يواځې د ښځو عزتونه لوټوي او بس...
لايقه ! زه دا منم چې موږ د يوې مذهبي او عرفي ټولنې اوسېدونکي يو، خو دلته د انسانانو په نوم باندې ډېر وحشيان ژوند کوي. ته دا ومنه کله چې يو شمېر انجونې د دندې لپاره يوې ادارې ته مراجعه وکړي، هلته د ادارې يو شمېر رهبري يې لومړی قواره ويني که ښکلې وه نو کار يې وشو، بيا وروسته ترې استفادې هم کوي هغه په انګليسي کې ورته (بلک ميل) وايي او که څه...
تا هم دغه حالت په يو شعر کې ډېر ښه انځور کړی دی:

ستا په بازار کې خوشالي بې پيسو نه خرڅېده
چې راسره نه وې پيسې، نو زه به تلم درڅخه؟
دلته د پېغلو له وجوده سترګې نه وتلې
غربت وو نه مې وې جامې، نو زه به تلم درڅخه؟

خو له ربه مې راضي يمه چې ډېر ژر راته وشرمېد، ما چې اسناد ورکول دوه ملګرې راسره وې او بل دا چې د سرک په سر مې ورته وسپارل، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې پلان ماته د (بلک میلی) و.
دا چې دا څنګه انسان و د هغې نېږدې دوست زما شماره ترې پته کړې وه، او ماته یې رسوا کړ دې اړیکې شاوخوا یو میاشت وخت ونیوه، له هغې ورځ راهیسې ترې خبر نه لرم دې کار نو زما باور په سړیو صفر کړ.
دې کار زه ډېره هوښیاره کړمه او ژوند ته مې ښه پام شو، که څه هم ډېرې ستونزې موجودې وې، د ژوند زیات ضرورتونه ما خپله پوره کول.
کورنۍ مې په ما ډېره باوري وه، د پوهنتون دوره او د روغتون د دندې دوام په وخت مې کور ته تګ راتګ خپله کوو چې په دې وخت کې له یوې ستونزې سره مخ شوم.
پلار او بابا مې جدي پرېکړه کړې وه چې ما د کاکا په بدل ورکړي، ما یې جدي مخالفت وکړ و پلار مې زما جدیت لا غصه کړ او وه یې ویل چې دا کار به حتمي کېږي دا زما اخري پرېکړه ده.
زه هم مجبور وم حل لاره مې لټوله دا چې وړانګه زما تر ټولو نېږدې ملګرې وه، او له ټولو رازونو مې خبره وه، زه له عامې روغتیا روغتون څخه یوه شپه له هغوی کور ته ولاړم. یو وخت وړانګې په کابل کې سیمینار درلود هلته د یو هلک سره مخ شوې وه هغې ورته ځان ډېر لوړ پېژندلی و، د وړانګې پوره باور یې لاس ته راوړی و. په دې شپه ډېر زیات باران و اسمان سمې خبرې کولې د وړانګې سره په خبرو وم، چې هغې هلک زنګ ووهه.
وړانګې سره یې له څو خبرو وروسته اړیکه پرې کړه، دا چې زه او هغه هلک دواړه له یوې سیمې وو. زما اړوند پوښتنې یې ترې کړې وې، ما د وړانګې یوه خبره هم ځمکې ته نه غورځوله
بې له دې چې ما خبره کړي زما خبره یې د هغې هلک سره کړې وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک بیا زنګ ووهه دې ورزیاته کړه خورلنه مې راغلې ده برق هم نشته، خور مې ډېره زیاته نازولې او نازکه ده او بله دا چې دا هم ستا د کلي ده.

ما ورانګې ته په تریخ نظر وکاته هغې هم اړیکه پرې کړه، سم له لاسه یې په نورو خبرو بوخته کړم. څه موده وروسته هغه هلک له ورانګې غوښتي وو که دا جلۍ له ماسره واده کوي نو زه تیار یم دا نو داسې وخت و چې پلار مې زه د کاکا په بدل ورکولم.

زه پرې راضي نه وم هغه هلک هره ورځ له ورانګې زما پوښتنه کوله، بله ورځ ورانګې مشوره راکړه چې پلار دې په بدل ورکوي خدای خبر هغه به څنګه کورنۍ وي.

غرنۍ ډېر ښه انسان دی ځانته دې غواړي دا رشته به درته ښه وي، ما مې د مور سره دا خبره شریکه کړه دا چې د کاکا په بدل تلم او کورنۍ هم نه وه معلومه نو مور مې دا رشته غوره وګڼله.

په دې وخت کې ما په یو انستیټیوت کې استادي واخیسته، او دا ځانګه یې زموږ په کلي کې نوې پرانیستل شوه تدریس مې پکې شروع کړ، دلته زیات محصلین د غرني دوی له کلي راتلل یو ورځ مې په ټولګي کې د غرني دوی کورنۍ په هکله پوښتنه وکړه چې زیاتره محصلین د دوي له کورنۍ سره اشنا وو.

ټولو محصلینو یې ستاینه وکړه خو یو څه چې ډېر حیرانوونکي وو یوې زده کړیالې وویل چې غرنی بله مېرمنه او بچیان هم لري د دې نه وروسته ما غرني ته ځواب ورکړ چې واده ورسره نه کووم ځکه چې بله مېرمنه یې درلوده.

دا داسې وخت و چې زه لا غرني نه وم لیدلې پرته له کوچنیوالی له یوه انځوره، څو ورځې وروسته یې د کوچني ورور په مرسته (میمورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاږه) کې خپل عکسونه راولېږل په دې کې ډېره موده تېره شوه.
ما ورته وویل زه د ټولنې خدمتگاره یم، غیر له دې چې واده راسره وکړه نور هر ډول کومک چې زما تر وس وي کووم یې، بله ورځ د غرني ورېندار په ماشوم ناروغه شوه مرسته یې وغوښته زه یې هلته ولیدم ډېرې ورځې تېرې شوې غرني په داسې پلانونو کار شروع کړ، تر څو په مرسته یې ما د خپل حاکمیت لاندې راولي خو بریالی نشو.
ډېرې غوښتنې یې وکړې خو ما رد کړې.له دې وروسته غرني زما له ورور سره ملگرتیا پیل کړه او دا اړیکه یې په کورني تگ راتگ بدله شوه.
ماته یې ډېر وویل زه له چا ډار نه لرم، دومره وس او توان لرم چې تا وتښتووم، ښه به دا وي چې زما غوښتنه ومنې.
په دې کې یوه ورځ سور رنگه موټر زما شاه ونیوله، زه پوه شومه چې د قوي ښار لاندې یمه ډېره په ویرې او سختۍ تر کور ورسېدمه
د دې پېښې تر واقعه کېدو وروسته مې ډېر احتیاط کاوه. دا چې غرني په اونۍ کې دوه ځلې زموږ کور ته راته، نو په دې سره یې زما د ورور خسر او اوښې چې انیل نومېږي کوم چې تا یې مخکې په هکله له ما پوښتې ول سره هم وپېژندل، بیا به نو هره ورځ د دوی تر مینځ ملاقاتونه کېدل.
دا چې ورور مې او انیل پردیو انجونو ته زنگونه وهل، نو غرني هم ځینې خبرې په یاد بنډار کې کړې وې چې زه هم مئین یم، د شپې او ورځې خوبونه مې حرام شوي دي ټوله ورځ مې هغه دنگه ځواني، گلابي مخ ،سراحي غړۍ، بادامي اوږدې سترگې، خندانه قواره، په سترگو کې رغړې را رغړې.
ډېر زوربېږم دا چې دوې اوس ډېرې نېږدې اړیکې درلودې، ورور مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرني ته ويلي و چې د جلۍ کور راوښايه که په هر قيمت وي جلۍ درته کوو. غرنی په هغه شپه غلی پاتې شوی و، خو په سبا يې زما د ورور خسر ته زمونږ کور او زما رشته ياده کړې وه.

په دې وخت کې زه له دندې څخه کور ته راغلم، ډېره ستړې وم د برنډې پايې ته تکيه شومه چې د ورور خسر مې په مرکه راغی.

په يادونې يې زما پلار کوم عکس العمل ونه ښود خو ورور مې ډېر جدي شو، ځکه چې غرني په هغه شپه ويلي وو چې جلۍ هم له ماسره مينه لري ورور مې ورته په هغه شپه ويلي وو ښاااا چې ته دومره مئين يې او جلۍ هم تاسره جوړه ده درته به يې راوتښتووم

خو ورور مې خبر نه و چې زما خور يادوي، د غرني سره مې ورور دښمني پيل کړه ډېر غصه شو، زما موبايل ته يې فکر شو هغه يې راڅخه راواخيست.

د بد قسمتۍ چارې ګوره پدې وخت کې غرني ځيني پيغامونه راوليږل پدې پيغامونو سره مې پلار داسې فکر وکړ، چې ګوندی زه له غرني سره لار لرم.

غرني د انيل کورنۍ ته زما د سپکاوي او بد نامۍ په پار ډېر درواغ ويلي ول، چې پانې رانه ډېرې پيسې خوړلي له ماسره چکرو ته تللې او ديته ورته ډېر پرو پاګند يې ويلي ول د انيل پلار د غرني ټولي خبرې زما پلار ته وکړې.

پلار مې د دې خبرو په اوريدو سره ډېر جدي شو، او ماته يې هيڅ وخت د خبرو لپاره رانکړو پرېکړه يې وکړه چې غرنی د ېرې ته راولی او دواړه يو ځای ووژنی.

چې مردار شي خو د هغوی کورنۍ عذر او زارۍ ته راغلل، پلار ترې زما په بدل کې د غرني خور زما د ورور او ميرمن يې ترې ځانته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته مشران او سپین ږیري منځته شول خبره یې هواره کړه.
دا چې ما په هغه انستیتیوت کې درس ورکاوه، غرني دا وخت دنده نه درلوده او په انستیتیوت کې یې ځان شامل کړو ما له دندې استعفاء ورکړه. او نمبر مې هم بدل کړو انیل چې د غرني نږدې ملګری و، او خور یې زما د ورور میرمن وه نو زما نوې شمېره یې غرني ته ورکړې وه.
ما دا خبره پلار ته نشوه کولې ځکه چې زمونږ کورنۍ د انیل دوې سره په دښمنۍ اوړېده، پلار مې پرېکړه وکړه چې یا دې نن شپه غرني او یا دې د ماما لس کلن لیوني زوې ته ورکوم. ستا لپار نور زما په کور کې ځای نشته که دغه وخت ما انکار کړی وی.
غرني شرمولم کورنۍ مې ټولې خبرې منلې وې
لاېقه ما چې په تا ټینګار کوو، ستونزه داوه چې ترڅو غرنی ما غواړي نو زما کوژده به له تا سره شوی وي.
بیا به ستونزه نه وي خو دا خوب مې په اوبو لاهو شو، دا چې مشر ورور راسره وران و نور کوچنیان او پلار په دنده کې وو. بس چې چرته به تلم د خلکو پام به زما په لور و.
نه پوهېږم ډېره ښایسته هم نه یم، او نه داسې بې اختیاره مزل کوم چې د خلکو پام راواړوم د انسانیت نه مې نفرت پیدا شو.
نه پوهېږم چې لاېق به کومې ستونزې لرلې چې زما غوښتنه یې ونه منله، او زه یې د اور لمبو ته ګوزار کړم افسوس... ما نور وس نه درلود د غرني کورنۍ سره مې کورنۍ په دښمنۍ اوړیده پلار له ما دا پوښتنه هم ونه کړه چې ستونزه په څه او په چا کې وه، خو بس په پټو سترګو یې د غرني ټولې خبرې په ما راوتپلې. مور مې غوښتل چې دښمني جوړه نشي باید د غرني مرکه ومنم
کنه مور مې هم هاغه سپي ته په موبایل ډېرې زارۍ کړی وې، خو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډېرې سپینې سترګې سره رد کړې وې او زما په مور یې هم تور پورې کړې وو چې د مور یې هم راسره خوښه وه ما د سر په خوځولو سره ومنله خو چې کله د غرني مرکه راغله ته مې را یاد شوې لایقه !
او بیا مې انکار وکړو د انکار پایله دا وه چې تول تیپې وجود مې ستا پر وړاندې دی.
زه په کور کې د ځارنې لاندې یم، موبایل هم نلرم ته ډاډمن اوسه چې ترڅو ژوندی یم په خوله به مې ستا نوم او په سترګو کې به مې ستا د پارچنو شونډو انځور وي.
او دا هم درسره وعده کوم، چې د غرني د واده ارمان به پوره نشي شاید زما او ستا دا آخري لیدنه او خبرې وي او که بیا دې چرته په زړه را ورېدم نو د کلي په لویه هدیره کې به یو قبر خلک پدې نامه پیژني چې دې جلی د واده په شپه ځان وژلی او هغه قبر به زما وي.
لایقه په اخر کې دا خبره بیا هم په جرآت سره کووم چې زما لایقه (مینه درسره لرم) اوس نو نه وېرېږم بلکې په دې جملې ویاړم.
مینه درسره لرم
ستا بایلونکې ماته پاڼه !

د پاڼې د دې کیسې له لوستلو وروسته مې یوه شېبه هم سترګې بې نمه نشوې، د ورځې ځلو یښت ځله را یادېږي او ځلو یښت سګرټه څکوم.
ورځ تر بلې مې حال په خرابېدو دی مور راته غاړه له تعویزو ډکه کړه، خو د ملا دم زما د مینې مخه نشي نیولی.
او نه د پاڼې د هېرېدو ځواک لري څومره چې زمانې اوږي فاصلې بې معنې کېږي.
او یادونه یې نوي نوي رنګونه راوړي په غونډو او مشاعرو کې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مسکاله تر دې حاله ! / ۱۰۹

ګڼ ونوال غزلې او نظمونه دوه دوه ځلې اوري، او په چکچکو يې بدرګه کوي.
خو د احساس درک مې هيڅ ونکړو د ژوند ټولې چارې مې بې مانا دي، او که مانا ده هغه هم د ژوند په خاړيزې للمې لوڅې پښې په يوه ورک منزل پسې مزل دی. يوې چارې ته ژوند دی چې يا يې له احواله خبر شم او يا يې اوګورم او بـــــــس...

چې ستا به ياد او که به هېر يم
زه چې قدم په قدم ږدم تا يادومه

پـــــای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هېواد د خپلواکۍ ۱۰۰مې کلیزې په ویاړ!

Designed By: Sanaullah Zawab

شهباز خپرندویه ټولنه
برېښنالیک shahbazpublications@gmail.com
اړیکښمیرې ۰۷۹۷۹۲۰۰۰۸ـ۰۷۷۶۹۲۰۰۰۸-۰۷۸۷۸۶۸۸۱۶
پته: بي بي حوا مالئ لیسې تر څنګ د حاجي عظیم مارکېټ ته مخامخ
جلال اباد ښار

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library